

Mums nebereikia užtarėjų,
Nei išvadotojų - draugų,
Lietuvis, laisvę pamylėjęs,
Nekęs retežių kruvinų.

Priglausk, giružė, prie krūtinės
Nuvargčius savo vaikus.
Aukoja laimę jie tėvynei
Už tylūs gimtuosius laukus.

Lietuvos
Atgimimo Sąjūdis

Laisvoji Lietuva

FREE LITHUANIA

911 West 32 St.
CHICAGO 8, ILL

Telef: FR 6-5416

"Entered as second class mat-
ter at the post office at
Chicago, Illinois."

EINA SEPTYNIOLIKTUS METUS

1963 RUGPIŪČIO - AUGUST 8

Nr. 16(909)

Inž. K. OŽELIS Atskleidžia Veidą ir Planus

Turbūt mažai tesuklysiu pasakydamas, kad šiuo laiku vienas iš labiausiai lietuviškoje visuomenėje ginčijamų politinių vienetų yra Lietuvos Atgimimo Sąjūdis. Tas Sąjūdis turi nemažai jį negailėstingai puolančių priešių. Už geležinės uždangos ir čia - Amerikoje. LIETUVOS ATGIMIMO SĄJŪDIS (sutrumpintai LAS) turi betgi daugybę pasišventusių ir tebesiaukojančių draugų ir bičiulių ne tik JAV, bet ir daugelyje kitų pasaulio kraštų - Anglijoje, Europoje, Australijoje, Kanadoje ir pietų Amerikoje.

Jau 17 metų LAS leidžia savo laikraštį - LAISVĄJĄ LIETUVĄ. Toli gražu ne visi lietuviški politiniai vienetai turi savus laikraščius.

Pačiu pastaruoju laiku LAS politikoje iškilo du pagrindinės reikšmės įvykiai. Pirmas įvykis, - LAS pasitraukė iš TALKOS. LAS buvo LNT narys nuo pat Talkos sudarymo pradžios. Dabar pasitraukė. Atseit, pasuko kitonišku politikos keliu. Antras įvykis, - LAS išsirinko sau naują pirmininką - jaunosios kartos lietuvių inžinierių, baigusį aukštuosius mokslus čia Amerikoje - Čikagoje.

Šitie du įvykiai, o taipgi ir nemažas skaičius LAISVOSIOS LIETUVOS skaitytojų paskatino šių eilučių rašytoją kreiptis į naująjį LAS pirmininką inž. KAZĮ OŽELĮ, prašyti jo nuomonės ir nusistatymo svarbiais lietuviškos politikos klausimais.

INŽ. KAZYS OŽELIS yra ne vien politikas. Jis yra ir kultūrininkas, aktorius ir režisorius, suspėjęs jau ir JAV lietuviškoje visuomenėje gėromai pasireikšti. Štai ką rašo Lietuvių Enciklopedija (21 tomas, 279 psl) apie inž. Oželį: "Kazys Oželis (g. 1923, VII. 31 Palangoje) pramonės inžinierius. Lankė Kauno jezuitų ir Aušros gim. 1941 baigė Kauno IX gimn. 1940-43 lankė Kauno dramos teatro studiją. 1944 tarnavo Vietinėje Rinktinėje. Vokietijoje 1945-49 Augsburgio liet. teatro aktorius. 1948 atvyko į JAV ir 1954 baigė Čikagos Industrial Engineering College, nuo 1955 dirba The Wallace Press būvė planavim o skyriaus vadovu.

Čikagoje talkino St. Pilkai atkuriant vietos lietuvių teatrą. Čikagos lietuvių vyrų choro režisorius. Režisavo Vl. Baltrušaičio statytas operas: G. Verdi Rigoletto 1957 ir Ch. Gounod Faustą 1959. Pastatė ir režisavo operą Carmen 1959.

Reiškėsi ir kitoje visuomeninėje veikloje: nuo 1956 LVS Ramovės Centro Valdyboj, nuo 1958 LAS Vyr. Valdyboj, nuo 1957 Laisvosios Lietuvos laikraščio įgaliotas leidėjas, nuo 1958 jūrų skautų Gintaro Korporacijos narys - steigėjas."

- Kas Jus, pone inžinieriau, labiausia paskatino sutikti būti renkamu Lietuvos Atgimimo Sąjūdžio pirmininku ir ar nesibaidėt "voldemari-

Dr. Kazys Sruoga

ninko" bei "fašisto" vardo, kuris kai kada prisegamas LAS nariams? - taip aš, nelabai rimtai ir gal per daug suprastintai užbaigiau savo pirmutinį klausimą inžinieriui Oželiui.

- Atsakymas trumpas, - tarė Oželis, - JAV lietuvių jaunoji intelektualų karta mažai (ar bent nepakankamai) dalyvauja lietuvių visuomeniniame gyvenime. Tai negerai. Todėl aš ir nusprendžiau eiti ten, kur man patinka dirbti ir kur mane kviečia. Gi LAS idėjos ir darbo metodai man visada traukė. Dėl voldemarinin-

kų vardo, tai čia, žinoma, nesusiprattimas. Voldemaras buvo retai talentingas profesorius, politikas ir iškilus tauri asmenybė. Kiekvienas nuoširdus lietuvis turėtų tuo vardu didžiutis. Aišku, dėl prof. Voldemaro politikos, kaip ir dėl kitų didžiųjų lietuvių politikos, turės progos pasisakyti istorija. Per anksti dabar tą klausimą svarstyti. Dar ne viską žinome, dar ne viską galima sakyti.

- Dėl "fašisto" vardo, - tęsė toliau p. Oželis, - atsakysiu, kad "bijau". Ir bijau todėl, kad šiuo metu pasaulyje yra tik viena ir pati šlykščiausia fašizmo forma - rusiškas bolševikinis fašizmas. Jokio kitokio fašizmo, bent lietuvių tarpe, nėra.

- Koks yra LASo suksčiausias tikslas ir kokie yra patys svarbiausieji Jūsų organizacijos darbai? - vėl klausiu aš inž. Oželį.

- LASo aukščiausias tikslas yra, kaip ir visų kitų lietuviškų patriotinių organizacijų, - Lietuvos laisvini mas ir rusų fašistiniai-bolševikinio jungo pašalinimas iš Lietuvos. Kitas klausimas mūsų darbai, - pabrėžė inž. Oželis. Čia mes gan daug kuo skiriamės nuo kitų. Mes esame isitikinė, kad aiškumas, griežtumas ir nepalaužiama valia šiandien labiau negu bet kada reikalinga kovojančiai dėl Lietuvos laisvės lietuviškai išsivijai.

- Mes norime būti ir mes esame

užkietėję, - tęsė toliau inž. Oželis, - Jokių abejonių, jokių svarstymų dėl reikalo kovoti už Lietuvos nepriklausomybę ir prieš rusų bolševikus mes nepripažįstame. Šių dienų kova yra be kompromisinė. Būdami taip įsitikinę mes pašvenčiame visas savo jėgas dviem neatidiotiniams darbam. Pirmas - tai mūsų vienminčių organizavimas. Organizavimas ne tik čia JAV, bet visuose pasaulio šalyse, kur tik yra lietuvių. Mes organizuojamės ne tam, kad turėjus daugiau narių. Ne. Mes raginame, mes įpareigojame mūsų vienminčius eiti į visas lietuviško darbo sritis, kovoti ir dirbti už lietuvių ir Lietuvos laisvę. Ir nesididžiudamas turiu pasakyti, kad mūsų vienminčiai daugelyje kraštų eina priešakinėse lietuviško darbo eilėse. Priešakinėse eilėse todėl, kad mes nesvyruojam, kad mes tikime į savo principus, kad kiti lietuviai mūsų pritaria. Tik pavartykite Laisvąją Lietuvą, tik paskaitykite korespondencijas iš kitų kraštų, tik pasižiūrėkite į lietuviško darbo nuotraukas ir Jūs matysite, kad viskas tiesa, ką aš sakau.

- Antras mūsų pagrindinis darbas tai mūsų spauda. Konkrečiai - Laisvoji Lietuva. Gal jau greit Laisvoji Lietuva lankys Jus kas savaitę. Sakau "gal".

BUS DAUGIAU

LIETUVOS ATGIMIMO SĄJŪDŽIO VYR. VALDYBA. Iš kairės į dešinę: B. MACIANSKIS, J. BAGDONAVIČIUS, Sąjūdžio Pirmininkas inž. KAZYS OŽELIS, kurio pasikalbėjimas su Dr. K. Sruoga spausdinamas šiame numeryje, S. KAULĖNIENĖ ir P. TYRULIS. Nuotrauka - B. L.

LAS Anglijos Vietininkijos suvažiavimo proga Londone Nottinghamo Skyriaus paruošto jaunimo meninės programos dalyviai su jų vadovėmis, apdovanotomis gėlių puokštėmis: kairėje E. GASPERIENĖ ir dešinėje E. VAINORIENĖ.

Anglijos Padangėje

Lietingą liepos 6d. didelė nottinghamiečių ekskursija suguža į Londoną. Tai ne šiaip sau pramogautojų grupė, bet lietuviško darbo pelės, kurios per trumpą laiką pasiryžusios daug padaryti.

Tos vidurinės programoje buvo numatyta LAS Anglijos Vietininkijos suvažiavimas ir vakare meninis koncertas.

Suvažiavimą atidarė Vietininkijos pirm. P. MAŠALAITIS, pasveikino suvažiavusius lietuviškosios grupės, visiems palinkėdamas geriausios sėkmės.

Tylos minute pagerbus žuvusius dėl Lietuvos laisvės ir mirusius Sąjūdžio narius, prasidėjo suvažiavimo darbai. Suvažiavimo pirmininku išrenkamas K. DEVEIKIS, sekretoriumi P. GASPERAS. Suvažiavimą sveikina žodžiu: Londono Vaidilos vardu V. ZDANAVIČIUS, Choro - J. ČERNIUS, Parapijos Komiteto - S. PUIDOKAS. Raštu - LAS Vyr. Valdya, "Laisvosios Lietuvos redaktorių LAS Čikagos skyrius, LAS Dr. Vidūno skyrius ir PLB Anglijos Krašto Valdybos vardu sveikinimo telegramą prisiuntė S. KASPARAS.

Vietininkijos Valdybos pirmininkas P. MAŠALAITIS savo pranešimą pradėjo bendros kovos dėl Lietuvos laisvės ir vienybės idėjos mintimis.

Iš pranešėjo išgirdus, kad Sąjūdis ir kitos grupės jungiasi į vieną Lietuvos laisvinimo darbą VLIKE, šioji žinia suvažiavimo buvo labai šilta sutikta.

Toliau pranešėjas kalbėjo: Turim Sąjūdžio organą "Laisvąją Lietuvą", bet Anglijos Vietininkijos veikla jame pilnai neatsispindi. Už tai mes patys esame kalti, kad nebendradarbiaujame. Kadangi "Tėvų Žemė", mūsų Vietininkijos organas, nors ir padėjus visas pastangas, dėl esamų sunkumų turėjo sustoti, su viltimi kad laikinai, tad dabar visi turėtume spieštis apie "Laisvąją Lietuvą", ją prenumeruoti, joje bendradarbiauti korespondencijomis ir nuotraukomis. Baigdamas turiningą pranešimą pirmininkas kvietė visus narius u-

liai dalyvauti visuose lietuviško darbo baruose ir nenuleisti rankų dėl mūsų (Anglijos kolonijos) sumažėjusio skaičiaus, nes dar neatėjo laikas pavargti!

Naujon Vietininkijos Valdybą išrinkti ir pareigoms pasiskirstė: P. MAŠALAITIS pirmininkas, H. GASPERAS vicepirmininkas, A. DEMENIS sekretorius, S. BLOTNYS išdėtininkas, S. PADVIS kultūros ir propagandos vadovas. Revizijos komisija - K. DEVEIKIS, J. BEDULSKIS ir J. BAUBLYS.

Kiliosiose diskusijose buvo pareikšta daug ir gražių minčių spaudos, vienybės ir jaunimo reikalais. Gražioje darbingoje nuotaikoje buvo išsiaiškinti visi kilę klausimai ir suvažiavimas buvo baigtas Tautos himnu.

Vakare prasidėjo visų lauktasis meninis pasirodymas. Pilnutėlei Žiūrų salei pirmasis scenoje pasirodė moterų dešimtukas, vadovaujamas E. VAINORIENĖS ir iš jaunų krutiinių sutartinai suskamba trys tautinės dainos. Tautinių šokių grupė mkliai trepteli kepurinę ir kalvelę. Toliau pasirodo mažieji - trys mergaitės ir vienas berniukas, kurie piano garsams palydint, sudainuoja dvi daineles. Ir vėl seka tautinis šokis - noriu miego, bet apie miegą niekas ne-

galvoja tik laukia, kad graži programa tęstųsi kuoličiausia. Scenoje pasirodo baletininkės. Pradžioje šoka J. VAINORIUTĖ, kiek vėliau duetu jai talkina C. RICHARDSON, kurios kaip plaštakės skraido ore... Seka dainų duetas, išpildomas I. STULGIENĖS ir E. VAINORIENĖS. Po mažametės VAINORIUTĖS, paskambinusios Šuberto valsą, vėl scenoje mato me grakščių lėlių dešimtuką, kuris, pritariant gitaros garsams, skambiai sudainuoja dar dvi daineles. Seka blezdinėlė, stiprus suktninis ir lenciugėlis. Na, ir paskutinis jaudinantis numeris - daina... Leiskit į t-

vyne. Ją sudainuoja 18 asėnų chorrelis, kurio sudėtyje matome mažus jaunos ir vidutinius. Dainos išpildyman įpinta vaidyba. Grupių vadovė: E. VAINORIENĖ ir E. GASPERIENĖ. Tautiniai šokiai grojo londoniška PARULIAI.

Programos dalyviai ir vadovai buvo apdovanoti gėlėmis, kurias įteikė PLB Anglijos Krašto Vald. pirmininkas J. ALKIS.

Sekė šokiai ir nottinghamiečių priėmimas, kurio metu kalbėjo londoniečių vardu P. MAŠALAITIS ir nottinghamiečių - K. DEVEIKIS.

V. VYTENIETIS

Reikia būti aklam ir kurčiam

Anis Rūkas

"Vilnies" ir "Laisvės" skaitytojai sako, kad dabartinė Lietuva yra laisva, atseit, supraskite, -kada ją patys lietuviai valdė, tada ji buvo... pavargta!

Štai keletas klausimų tiems dabartinės "Laisvos" Lietuvos garbintojams: ar dabartinės Lietuvos aukšti pareigūnai, Kremliaus valia pastatyti, kaip Paleckis, Montvila, Sniečkus ir kiti, galia bent vieną žodį priešiška Kremliaus valdovams pasakyti? Ar gali jie pasakyti, kad nedera nuo amžių lietuvių apgyventas vietoves PRŪSŲ LIETUVOJE rusiškais vardais (išbraukiant lietuviškus) pavadinti? Ar gali jie ką nors pasakyti priešiško prieš Lietuvos žemių apgyvendinimą atvežtais iš Rusijos gilumos maskoliais? Ar gali jie pasipriešinti Maskvos įsakymui lietuvišką jaunimą gabenti į Rusijos gilumą, neva "apmokymui"? Ne. Jie negali, nes jie nėra lietuvių tautos atstovai ir vadovai, bet Kremliaus samdiniai ir laikomi tarnyboje tik tol, kol paklusniai vykdo visus Kremliaus valdovų įsakymus.

Kremliaus ar teisybės žodžio negirdime ir iš laisvame krašte einančių lietuvių kalba laikraščiu - "Vilnies" ir "Laisvės". Anot jų, - tegul sau terioja lietuvių tautą rusas tegul nelietuvina ir sumaskolina... kas jiems! Gailla, kad jie spausdinami lietuvių kalba ir gailla, kad yra kas juos skaito. Juk jie nėra lietuvių kai apleidžia teriojamą savo tautą ir paklusniai garbina svetimųjų valdžią ir galią savo bočių krašte.

Amerikos žemyn, nuo pietų smailgalio - Patagonijos, iki šiaurės Kanados, nuo amžių gyventa raudžių, (raudonodžių, klaidingai Kolumbo iaučėnais pramintų) pasidalinusių į gimines ir pasivadinusių įvairiais vardais Praslino jau daug metų, kai jie nebėra šių kraštų valdytojai, bet raudžių pavadinimai iki šiai dienai yra išlikę ir niekam nei į galvą neateina mintis juos naikinti. Daugiausia tie jų pavadinimai išsiliko Kanadoje, vidurinėse JAV, Meksikoje ir vidurinėje Amerikoje. Gal kiek kalbos tarmė yra tuos senus pavadinimus pakeitusi, bet žodžio šaknis palikta grynai raudžių giminių. Pavyzdžiui, mes čia pat turime vardus, kaip Čikaga, Illinois, Alabama, Erius, Mičigana, Ontario, Huron - tai grynai raudžių pavadinimai. Amerikon atkeliavę baltieji, vis tik laikėsi žmoniškumo ir padarumo, ne taip, kaip maskoliai. Maskoliai užgrobę Prūsų Lietuvą laike vieno mėnesio ištrynė visus lietuviškus pavadinimus... įvesdami rusiškus... Komunistai mėgina kaltinti nacius žiaurumu, tikrumoje - abu labu tokie! Naciai pradėjo, - komunistai tęsia ir vis to akivaizdoje labai keista, kad lietuviai komunistai "suprogre-

sivėję" (lietuviškai tariant - paslinkę pirmyn, kaip jų pasivadınimas reiškia) užgria visus maskolinių komunistų darbus, žygius, pavergimą mūsų tautos, maskolinimą ir varginimą. Visa tai jie vadina "išlaisvinimu"... Nuo ko? Nuo tautos teisių? Nuo žmoniškumo?

"Vilnis" ir "Laisvė" apie tai tyli, lyg į vandenį sukisę galvas. Kad į Lietuvą atvežti maskoliai ir azijatai jokių sunkių darbų nedirba, jie eina tik užveizdų ar kitokias gerai apmokamas pareigas, - apie tai "progresyvieji" nekalba. Kodėl? Argi lietuviai patys nematė valdytis? Kuo yra geresnis tų "progresyviųjų" akys se maskolis už lietuvių?

Teisybės "Vilnies" ir "Laisvės" leidžiam negalima nežinoti. Jie žino! Ir kaip tada pavadinti jų tokią elgseną?...

Koki mokavai, toki ir mokiniai - tų laikraščių skaitytojai. Jie užsimerkę tiki, ką tie laikraščiai rašo, visai nesigilindami, kad Lietuvą valdo ne lietuviai, bet rusai, kad ten nėra jokios laisvės, - tas jiems nesvarbu! Daugumas iš jų net žino gyvenimišką tikrovę, juk ne vienas yra buvęs pavergtoje Lietuvoje. Buvo Maskvoje, buvo Vilniuje... bet nei vienam nebuvo leista nuvykti į gimtąjį kaimą... Kodėl? Jiems toji mintis nekyla. Užtenka to, kad juos ten gražiai sutinka, pavaišina, "dideli ponai" prakalbas pasako... Jei reikia ir jų gimines atgabena į Vilnių pasimatymui... O kodėl gi lietuviško kaimo jiems neparodo? Tik miestus! Jei, anot "Vilnies" ir "Laisvės", ten dabar yra tokia graži laisvė, kodėl neleidžiama laisvai važinėti po visą kraštą? Jie sako, kad Smetona buvo blogas, bet tada galėjai po Lietuvą važinėti be milicininuko palydos... o dabar kiekvienas uždaramas, sekamas ir jam nurodoma kur važiuoti, kur galima nueiti ir su korbėti... Visa bėda, kad "progresyvieji" jokių kitų laikraščių neskaito, tik "savus". Toks jų baimingasis apsiribojimas siauria galvosėn, ko paprastai "progresyvieji" neturėdį laikyti, o jei laikosi, - jiems geriau tiktu fanatikų pavadinimas, "siauramanių", o ne "progresyviųjų"...

Bet jie save laiko lietuviams! Tik toks skirtumas tarp tikrųjų lietuvių ir tų "progresyviųjų", kad vieni mato jog lietuvių tauta yra naikinama rusų naudai, kad maskolis išnaudoja savo naudai lietuvį ir kitus pavergtus kraštus, o jie... garbina pavergtą ją ir per akis meluodami tvirtina, kad ten visko yra... ir laimė ir laisvė ir turtas... Deja, tik nei vienas (net ir jų redaktoriai!) iš jų nesusi-gundo nuvažiuoti Lietuvon ir apsigyventi tame "žemės rojuje"... Iki tiek jie dar nėra pametę galvų...

GEGUŽINĖ

LAISVOSIOS LIETUVOS RENGIAMA GEGUŽINĖ ĮVYKS

RUGSĖJO 1 dieną (sekmadienį)

K. VELBASIO SODE - 111 So Archer & Bell Rd. kampinėje sodyboje. VISI mūsų Bičiuliai kviečiami atsilankyti ir puikios gamtos aplinkoj praleisti tą sekmadienio popietį!

Vieta pasiekiamas važiuojant Archer Ave į Lemont. Plačiau pranešime sekančiame numeryje ir duosime nuvažiavimui planelį. Iki malonaus pasimatymo!

LAISVOJI LIETUVA

LAS Anglijos Vietininkijos suvažiavimo ir meninio pasirodymo rengėjai su baletininkėmis. Nuotrauka - A. Kutkos

LAISVOJI LIETUVA

FREE LITHUANIA

911 West 32 St. CHICAGO 8, Ill. Tel: FR 6-5416

Entered as Second-Class matter at the post office at Chicago, Ill.

Published bi-weekly on Thursdays
by LITHUANIAN REGENERATION
ASSOCIATION

Leidžia Lietuvos Atgimimo Sąjūdis
Igaliausias leidejas - V. Kačinskas

Redaktorius - A. J. KAULENAS

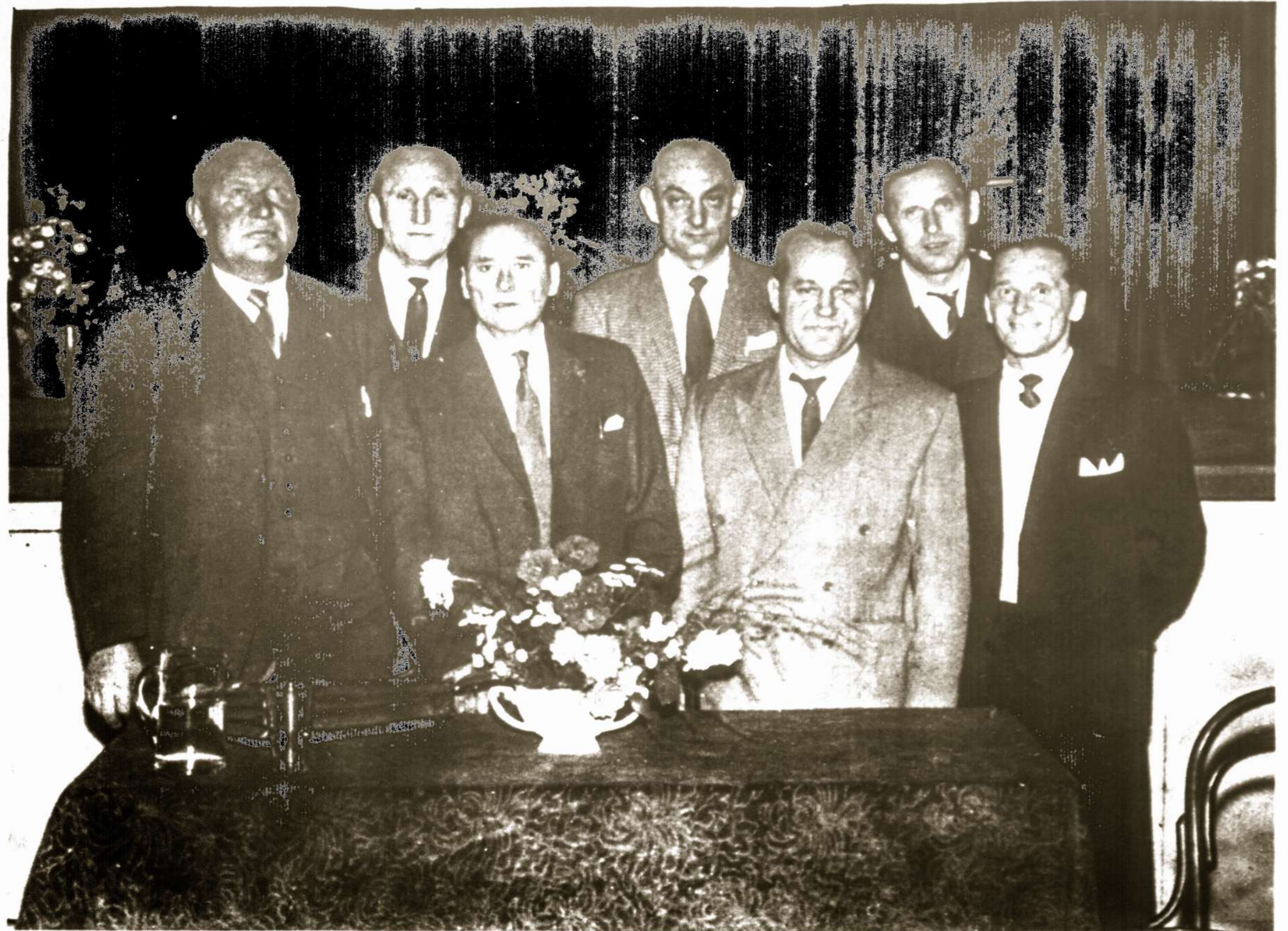
Redakcinė Kolegija: V. Kačinskas, B. Navickienė
ir K. Radvila.

GARBĖS LEIDĖJAI: J. Bagdanavičius, St.
Jakubickas, dr. K. Liutkus, Br. Macianskis, dr. V. Misiulis,
L. Virbickas

Prenumerata metams \$ 5.
Subscription per year \$ 5

Atskiras numeris 20 c.
20 c. per copy

Šetonas nerimsta pragare

LIETUVOS ATGIMIMO SĄJŪDŽIO (LAS) Anglijos Vietininkijos naujai išrinktoji Valdyba ir Revizijos Komisija. Iš kairės: K. DEVEIKIS - Rev. Komisija, A. DEMENIS - Vald. Sekretorius, P. MAŠALAITIS - Vietininkijos Valdybos Pirmininkas, H. GASPERAS - Vicepirmininkas, S. BLOTNYS - Kasininkas, S. PADVIS - Kult. ir propag. Vadovas ir J. BEDULSKIS - Rev. Komisija. Nuotrauka - A. Kutkos

reso ir Senato darbotvarkę. Politinės aplinkybės šiandien mums nėra palankios, bet tokių rezoliucijų, vis naujų ir naujų, įnešimas, yra labai efektyvi ir gera propagandinė medžiaga Lietuvos laisvės kovoje.

Kur yra sudaryti tokie Komitetai - remkite juos, kur jų dar nėra - sudarykite! Platesnių informacijų ir nurodymų kiekvienas gali gauti parašydamas laišką p. L. VALIUKUI šiuo adresu: 3015 Severance St. Apt. 1, LOS ANGELES, California 90007.

Labai teisingai Rezoliucijoms Remti Komitetas viename iš savo laišku pažymi: "Nenorėkime, kad amerikiečiai kovotų už Lietuvos laisvę daugiau, negu kad mes patys! Visi,

geros valios lietuviai, turime jungtis į šį laisvės žygį už Pabaltijo kraštų išlaisvinimą.

Kuo gali kiekvienas lietuvis prisidėti prie viso šio rezoliucijų pravedimo reikalo? Neturėtų likti nė vieno iš mūsų, kuris neparašytų po mažą laiškutį senatoriui Fulbright ir kongresmanui Morgan, reikalaujanti jų duoti skubiai pilną eigą visoms 35 rezoliucijoms. Nepamirštini abu savo steito senatoriai ir savo kongresmanai."

Šių dienų sąlygose tai yra reali ir reikšminga kovą už laisvę. Apsileidimo čia negali būti - visi lietuviai sustiprinkime laisvės kovą akciją! Baisiajam šetonui Kremliuje

nerimstant ir rengiant mums kovą, nenuleiskime rankų, bet atsakykime dar kietesniu darbu ir dar kietesniu ryžtu!

"Iki šiol visam rezoliucijų reikalui vis dar tebetrukdo State Department. "Jis direktyvas gauna iš Prezidento. Turime užpulti Baltuosius Rūmus trumpais laiškutiais, kviesdami Prezidentą sustabdyti šią destruktivią ir labai nepalankią State Departmento laikyseną. Jei mūsų šalis administracija labai aiškiai pasisako už Afrikos laukinių tautelių išlaisvinimą - ji turi imtis žygių ir Lietuvai sugrąžinti laisvę!

VISI Į LAIŠKŲ RAŠYMO DARBĄ! Jauni ir seni, organizacijos ir pavieni asmenys!

Aušros Vartai ir Šiluva

Rašo: J. Paužuolis

Taip pat ir Žemaičių Kalvarijos, ir Alvito šv. Ona ir kitos vietos. Bet Aušros Vartai yra itin gausiai tūkstančių lietuvių aplankyti, daugeliui suteikę paguodos ir suraminimo sunkiose valandose. Ir šiandien Vilniuje mūsų tautiečiai, pavergėjų prispausti, dažnai dar suklumpa prieš stebuklingąjį paveikslą, save stiprindami išsvermei.

Marijos šventumas jokiais matais neišmatuojamas ir negali būti svarstomas medžiaginiu saiku. Tad šiuo atveju turi nulemti vietovės svarba ir reikšmingumas. Aušros Vartai kaip esantieji didžiausias ir Lietuvos mieste - be abejojimo bus visą laiką gausiausiai ir lankomi. **Ten yra daug mokyklų, tad jaunimas bet kuriuo metu gali lengvai pasiekti tą šventą vietą.** Į sostinę nuolatos suvažiuoja iš viso krašto bet kokiais reikalais daug žmonių - beveik visi lietuviai kuriuo nors metu, rečiau ar dažniau, aplanko Aušros Vartus ir juos pamėgsta, prie jų prisiriša. Dažnas dabar ten ir apžadus daro. **Tad aišku, kad ši Marijos šventovė Lietuvoje yra populiariausia ir reikšmingiausia mūsų tautos dvasiniame gyvenime.**

ros Vartai.

Jau daug balsų girdėjome spaudoje - ir visi pasisako už Aušros Vartus. Kodėl tad niekas neatsiliepią iš antrosios pusės? Argi Kopyčios Komitetas visai nepaiso žmonių nuomonės nei pageidavimų? Jau, e, rodos, yra visi labai padorūs žmonės ir tikri lietuviai, tad tikėtina, kad mūsų balsai nepaliks "šauksmas tyruose", be atbalsio. Pvz. komitete yra toks raštingas žmogus, kaip P. Žičkus, kurio straipsnius, rimtai paruoštus ir įdomius, neretai matome spaudoje. Ar jis n ejaudžia pareigą paaiškinti mums, ką Kopyčios Komitetas galvoja, kodėl iki šiol tyli, kodėl vengia Aušros Vartų Mariją pagarbinti?

Šiluva yra labai garsi ir garbinga. Šiandien jiems tai sunkiai įmanoma, nes nuosavų arklių niekas neturi, o kolchozo mašina vargu ar duodama maldininkų kelionėms. Pėsčiomis atvykti gali tik artimesnieji, o iš toliau - brigadininkas neišleis nuo darbo kelėtu dienų gaisuoti. Taigi, **ne nuo mūsų priklausančios, realios dabar-**

Šiluva yra labai garsi ir garbinga. Šiandien jiems tai sunkiai įmanoma, nes nuosavų arklių niekas neturi, o kolchozo mašina vargu ar duodama maldininkų kelionėms. Pėsčiomis atvykti gali tik artimesnieji, o iš toliau - brigadininkas neišleis nuo darbo kelėtu dienų gaisuoti. Taigi, **ne nuo mūsų priklausančios, realios dabar-**

Eina speliojimais, kad jau mūsų "broliai" lenkai yra tos Bažnyčios valdžios viršūnėse įgavę itakos ir iš anksto mums užtvėrę duris Aušros Vartams. **Ar tai tiesa? - pravairtu būtų bent žinoti.** O gal mūsų šauksmas patys iš vergiškos baimės, kad neužrūstintų svetimų brangenybių pasisavintojus - jiems lenktis ir patai kauti pasiryžę? Argi Dievo šventovėse dar tautos nėra visos lygios: vieni ponai, o kiti tik jų tarnai?

ŠITA BYLA JAU DAROSI NESKANIN. Ir visiems, kurie garbina šv. Mariją, norisi ko greičiau išsklaidyti negerus įtarimus. Dievo namuose ne reikėtų paisyti jokių intrygų, o eiti savo teisingu keliu nežiūrind, ar kan tai patinka ar ne.

VISAS REIKALAS darosi truputį panašus į vienas krikštynas prieš dvi dešimtis metų Vilniuje. Gudragalvis tėvas užsispyrė duoti dukteriai vardą **A l i n a**, nors motina norėjo parinkti kitokį, kaip pavyzdžiui, Živilė, Jūratė ar Mirga. Paklaustas, kodėl jam taip labai patinka Alinos vardas, jis atskleidė savo

Rudeniop, kaip pasiekia mus žinios iš anapus geležinės uždangos, galima laukti naujos ir labai sustiprintos teroro bangos, nukreiptos prieš visus išeivius.

Kremliaus valdovai mano, kad kaip tik dabar yra tas jiems dėkingas laikas galutinai sukompromituoti politinę išeiviją, ryšium su pagerėjusiais santykiais tarp Vašingtono ir Maskvos.

Tikėdami į amerikiečių politinių sluoksnių ir visuomenės naivų susižavėjimą Kremliaus saldžia giesme apie "taiką ir bendradarbiavimą", jie skubiai ruošia naujas "bylas" visai eilei žinomų lietuvių veikėjų (Jų rengiamoji akcija lies ne vien lietuvius, bet ir kitus politinius išeivius), kuriomis jie bus apkaltinti šaude "tarybinius piliečius", kiti - naikinę žydus, dar kiti - sukčiavimu, vagystėmis ir visais kitais melais iš komunistinio leksikono.

Laisvosios Lietuvos skaitytojai atsimena, mes praityje jau esame dukartus foto nuotraukomis įrodę bolševikinį melą (tada buvo kaltinami mūsų batalionai, kovoję prieš komunistų rytų fronte, žydų ir "tarybinių piliečių" žudymu) ir jų foto nuotraukų suklastojimą, įmontuojant vieton vokiečių karių, lietuvių. Tada mes gavome tų (jų minėtų) įvykių nuotraukų originalus ir juos panaudojome.

Artėjant naujai teroro ir šmeižtų bangai, mes rengiamės ir ją atremti ir tikimės, - atremsime efektyviai.

Mūsų gautomis žiniomis rytų Berlyne, kur veikia pagrindinė ir centrinė įstaiga skirta kovai su politiniais išeiviais laisvajame pasaulyje, šiuo metu paskubomis rengiamos individualios bylos ne vienam lietuviui, latviui, estui ir kitų kraštų laisvės kovotojams.

Pilnai suprantame, kad turint savo rankose valstybinį aparatą ir teroro jėgą "išgauti" iš atitinkamų ir jiems reikalingų "liudininkų" (gyvenančių sovietinėje vergijoje) "parod-

dymus", šios bylos iš paviršiaus žiūrind ir nežinant tiesos, gali atrodyti labai įtikinančios...

Apart tų bylų, atrodo, kartu yra rengiama kokia tai manifestacija į "Vakarų valstybių sąžinę" (Supraskite, - bolševikas apeliuoja į Vakarų valstybių jausmus!). Rytų Berlyne buvo atgabenta visa eilė žinomųjų lietuvių veikėjų, tarp kurių paminėti: buv. užsienių reikalų ministeris Urbšys, Dr. Cesevičius, J. Degsnys ir kiti. Ką tie nelaimingieji sovietinio rojaus vergai "parodė" ir kas jiems buvo duota pasirašyti, - parodys netolima ateitis.

Davinių apie naujai artėjančią teroro bangą jau turime ir Amerikoje išeinančioje komunistinėje spaudoje, kuri skelbia, kad netrukus bus pradėta visa eilė "masinių" mitingų, ieškant (Maskva jau surado!) karo nusi kaltėlių.

Laukiant šios naujos teroro bangos atrodos, mums geriausia kontrpriešinė kovoje dėl Lietuvos laisvės būtų žymiai suaktyvintas Rezoliucijoms Remti Komitetų veikimas, stengiantis kiek galima daugiau tokių rezoliucijų, reikalaujančių Lietuvai, Latvijai ir Estijai laisvės, įnešti į Kong-

Šis eilėraštis neseniai atsiųstas iš okupuotos Lietuvos ir yra skirtas vienai šeimai, jų sūnų bolševikams nužudžius Red.

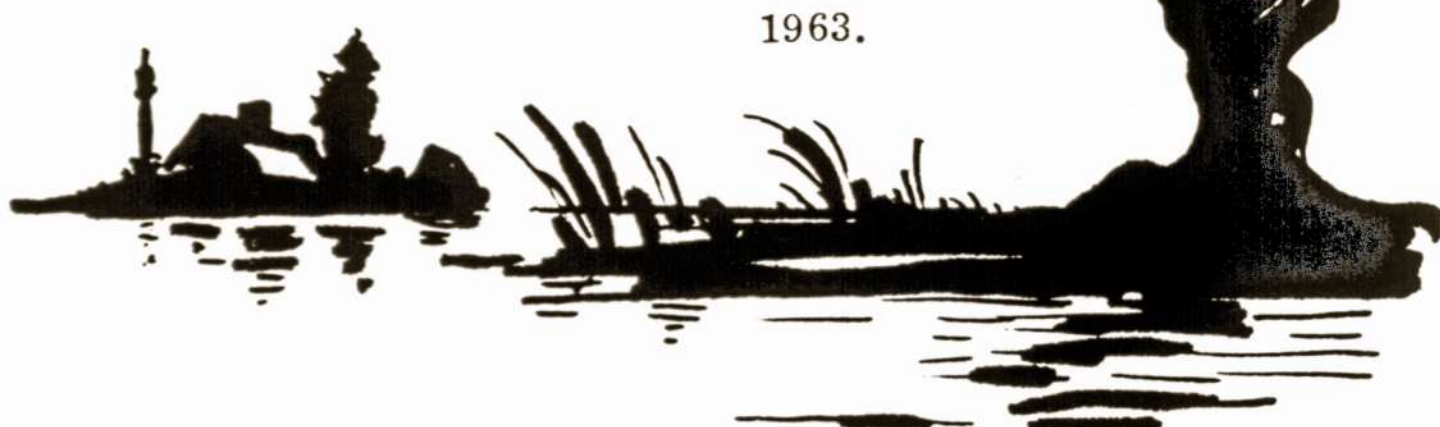
Neliūdėk, Tėveli, pas stalą parimęs,
Nebespaus vargeliai žemės Lietuvos.
Vieni išars laimę juoduose arimuos,
Kiti Vakaruose laisvę iškovos!

Neliūdėk, Motule, brangi sengalvėle,
Tegul audžia sesės drobių rietimus,
Mes, kurie išskridom žaliąjį birželį,
Tai visi sugrįšim į savo namus!

Tik Jūs neliūdėkit, brangieji Tėveliai,
Nieks nesitikėjo sulaukti sveikų;
Visą naktį šokt mus seklyčion leisit, -
Džiaugsitės tėveliai daluže vaikų.

Tik Jūs neliūdėkit, brangieji Tėveliai,
Mes visi sugrįšim iš svečių šalelių,
Ilgėsyr tėvynės, kaip žvaigždė švies kelią
Kol sužibės stikliniuos tėviškės languos.

1963.

Visų rūšių draudimas

AUTOMOBILIŲ, GYVYBĖS, NELAIMINGŲ ATSTITIKIŲ, GAISRO,

LIGONINĖS IR VISOS KITOS APDRAUDOS

TAIP PAT LEISKITE MUMS ĮRODYTI MŪSŲ PLAČIAI ŽINOMĄ SAŽININGĄ, PATYRUSĮ IR STROPŲ PATARNAVIMĄ NAMŲ PIRKIMUI IR PARDAVIMUI

JUOZAS BACEVIČIUS

THE TRAVELERS AGENCY & OTHERS

Bonded member by the National and Chicago Board of Insurance Underwriters.

BELL REALTY & BACE INS. AGENCY

6455 So. Kedzie Ave.

Chicago 29, Ill.

Val. kasdien 9-9

PRospect 8-2233

Šešt. ir sekm. 9-5

Liūdnas blonknotas

Visi gėrėjomės gražia Tautinių Šokių šventę, kuri ištikrųjų jaudino kiekvieną lietuvių iki ašarų... Toks įspudingas - masinis lietuvių susi-

rinkimas, taip tvarkingai ir skoningai pravestas - Šventė, tikra šventė lietuviškai sie lai! Deja, tame gražiame fone yra vie-

na negraži spraga... Turiu mintyje TSS programą, geriau sakant, neskoninę "blonkotą"... Iš paviršiaus žiūrint, tokius blonknotus galima beveik kiekvienoje krautuvėje nusipirkti už 20 centų... Nuotraukos sustumdytos, kai kurios apkarpytos, tiesiog krenta iš puslapio... Leidinio viršelis, rašoma, padarytas dail. Vidos Krištolaitytės, susideda iš keliolikos pigių linijų, kaip tikrame pigiame blonknote. Kam tada buvo reikalinga toji dailininkė (manau, ji paėmė pinigų už tą "darbą"), jei tatai galėjo atlikti pirmojo skyriaus bile kuris lietuviškos lituanistinės mokyklos mokinukas.

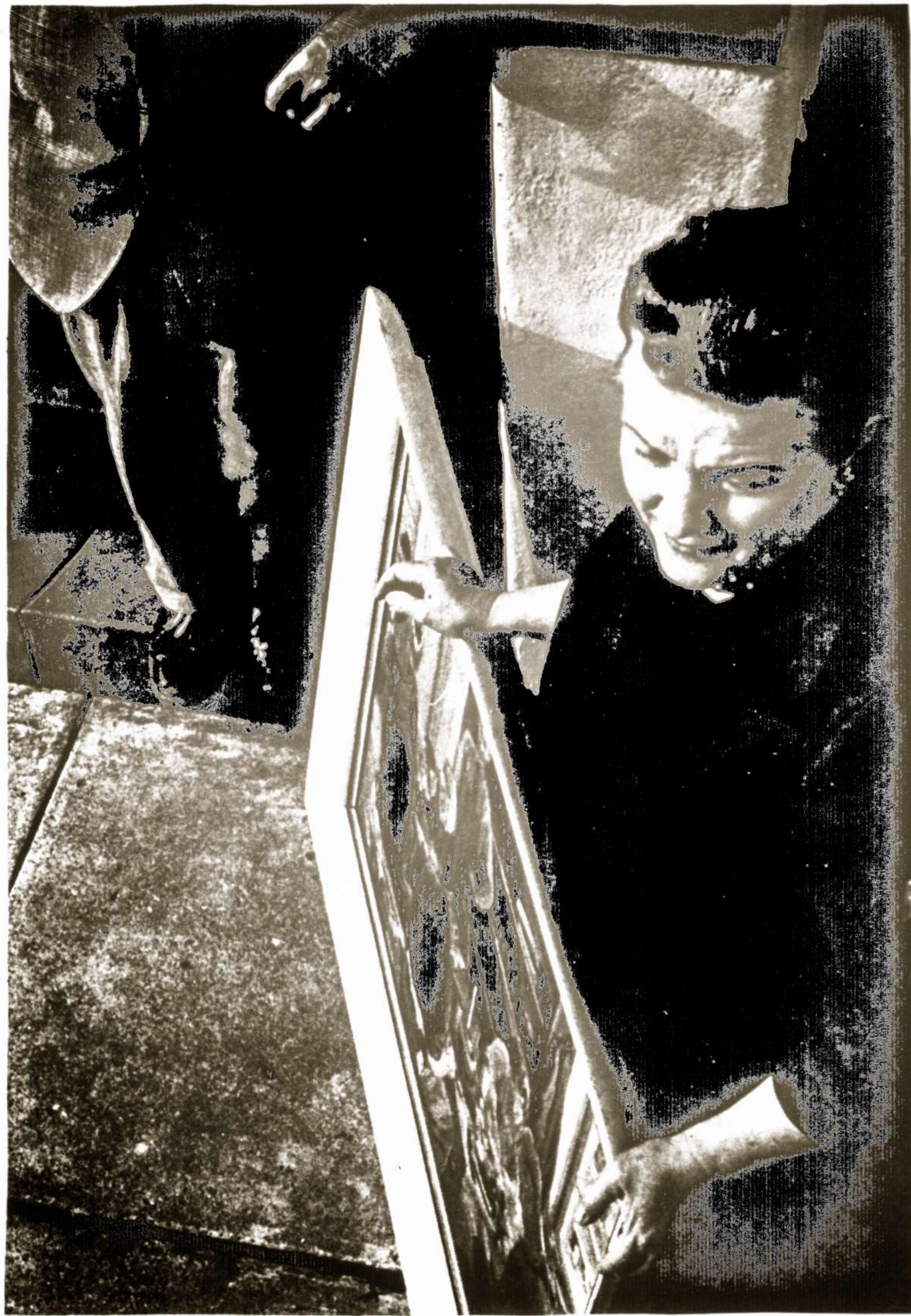
Leidinį-programą redagavo Donatas Bielskus. Garbės nesudaro ponui redaktoriui po tokiu leidiniu pasirašyti. Ištikrųjų.

Plačiau neverta nei apsisotiti tie, tuo nemaloniu nesusipratimu, geriau palieskime kitą, mūsų supratimu, ne mažą p. Redaktoriaus nuodėmę.

Tokių švenčių programos turėtų būti puikus reprezentacinis leidinys, tinkamas laikyti ir nedaras gėdos kiekvienam turinčiam savo asmeninę biblioteką... Jame mes turėtume matyti ne vien tuos puikiuosius pasišventėlius, kurie atydžiai rengėsi ir atliko šokių programą, bet ir visą tos šventės parengimo ir pravedimo vadovybę, kuri tikrai yra verta, kad būtų palikta, įamžinant gražiame albume, istorijai.

Šventė yra ne kasdienis įvykis. Ji yra didelis faktorius ne vien lietuviškai propagandai, bet ir kiekvienam dalyviui gražus lietuviybės stiprinimo šaltinis, ilgai neiilstantis atsiminimas ir pasididžiavimas. Toks albumas ir po šimto metų turi byloti istorijai apie tas pastangas ir gražius rezultatus, parodantis ir žodžiais ir nuotraukomis tuos, kurie savu pasišventė mu tatau atliko. Mes jame pasigendame to. Bendruomenė, šven tės rengėja, visi komitetai iš jo žinomi tik iš pavardžių. Kodėl gi nepadaryta pilno atvaizdų albumo, paliekančio mūsų atsiminimui tuos asmenis, kurie dirba ir aukojasi lietuviybės išlaikymui? Jie algų negau na. Jų darbas - idealisto darbas ir jie pilnai verti tos pagarbos, kad ateičiai būtų palikti savais atvaizdais.

- nukelta į 8 puslapį -

Nepriklausomos Lietuvos laikais visuomenė gėrėjosi patriotišku paveikslu Karo Muziejuje Kaune: gruoboniškas Lenkijos erelis jaunutei, gražiai, surakintai Lietuvai plėšia širdį... Taip gražiai, simboliškai buvo pavaizduota lenkų skriauda Lietuvai, klasingai okupavus Lietuvos sostinę Vilnių.

Dabar toji dailininkė tykia gyvena Los Angeles, Calif. Nuotraukoje matome dail. J. JACKEVIČAITĖ - PETRAITIENĖ su savo vienu kūrinium.

Nuotrauka - Alg. Gustaičio

Dalyvavimas laisvės kovoje nėra lietuvi malonė, bet yra jo pareiga!

37-oji tąsa

Pasirodo, mūsų vadovybė - Apkel ties Štabas (ištinė) anė, jo, t. li- esnis koncentravinis asis ant pastovių stovyklų jau bus nebeskoningas ir reikia tokias stovyklas likviduoti, pereinant į judrius ir žymiai mažesnius, suskaldytus į mažus būrelius, kovinius vienetus. Toji mintis mums nepatiko ir mums atrodė, kad stiprus įsitvirtinimas tokiose fortifikuotose stovyklose dar ilgai priešui bus neįkandamas...

Deja, įsakymas pasilieka įsakymu. Mes kasdien tunelius ir pykstan... Toji mintis mums buvo nauja. Mes apvaisinsime stovyklą?... Niekada!

Deja, kaip jau minėjau, vadovybė galvojo kitaip, aišku, ir blaiviau, nei mes... Tatai patvirtino labai netolimos ateities įvykiai: jie buvo teisūs.

Kaip atsimenam, pradžioje jau buvau supažindinęs su stovyklos planu, vietovės ir bunkerių išdėstymu. Čia noriu tik trumpai tatau pakartoti: mes buvome įsikūrę gerokai kalnelėje, kuris iš vieno šono turėjo neįkopiama, statų, šlaitą. Ten apačioje sruveno mažas upelis (vasaros metu jame tebuvo vos vos mažas tekni, bet pavasariais jis virsdavo į gerą upę!) ir mes skaitėm tą stovyklos šoną nepaimamu. Bunkeriai buvo išdėstyti grynimui kitų stovyklos šonų, paliekant upelio kraštą visai neapsaugotą. Dabar mes gavome įsakymą įrengti ir šiame šone šaudymo angas iš naujai kasamo požeminio tunelio-koridoriaus. Negana to, buvo įsakymą padaryti šiame stačiame šlaite "šulinį" (kiek nuožulnų, kaip pati pakrantė), kuris savo dugnu atsiemty upelio krantą ir būtų gerai maskuotas nuo svetimų akių... Tuo šuliniu mes galėjome vykdyti pasitraukimą iš stovyklos, jei ji būtų spaudžiama per galingų priešų jėgų ir per stiprios ugnies.

Mes dar nebuvom pratę trauktis ir toji mintis bei patys darbai nebuvo populiarūs... Bet visvien, katuvali ir vyrų mirgėjo vi soje stovykloje! Darbas virė visu stovėjimu, nors ir be upo, nors ne vienas burbu liavo, kad be reikalo mūsų vadovybė dabar vaiko mus...

Mes buvome pamiršę tą mokytoją ir tarydymą, savo darbų įkarštyje, pagaliau, jis mums mažai ir terūpėjo. Bet šį vakarą mūsų būrio vadas įsakė parūpinti pastotę Rinktinės Štabo nariams, kurie grįžta į savo buveinę kartu išsiveždami ir tą mokytoją tolimesniai tarydymui.

1946 metų gegužės pabaigoje prasidėjo stambesnį miškų "valymai" šiaurės Lietuvoje. Rusų įgulos, daugiausia rezervinės divizijos, buvo mestos iš Daugpilio ir Švenčionėlių, kurios gerokai nusiaubė Zarasų ir šiaurinius Utenos apskrities valsčius... Žiaurioji šių operacijų našta gulė ne gaudomiems partizanams bet ūkininkams. Šiose operacijose ne vienas ūkininkas žuvo raudonųjų teroro replėse, tuo tarpu gerai organizuoti ir drausmingi partizanai kai kur stoji atvirai kovon su viršijančiomis juos pajėgomis, kitur gudriais manevrais išsisuko stambes-

nių susirėmimų ir atskirais netikėtais puolimais rusų pastochių naikino okupanto jėgas. Kovos ten virė kruvinois be pasigailėjimo.

Mes kol kas buvome, palyginus, ramūs. Gal vienintelis ryškesnis tų įvykių ženklas buvo tas, kad kaskart vis daugiau atsirado atvirų okupanto pataikūnų-šiaudadūšių, kurie glaudėsi prie okupacinės valdžios ir ten saldžiai žuvaudami jiems pataikavo.

Lygiai rusų, taipgi ir pataikūnų pagrindinis smūgis buvo nukreiptas į Lietuvos ūkininką. Prasidėjo įskundimai, suėmimai, išvežimai, areštai.

Birželio pradžioje atsiranda ir mūsų valsčiuje du batalionai rusų, geriau ir tiksliau sakant, Sibiro kalmukų ar kokios ten kitos veislės, žvairomis akimis, nedidelio ūgio ir dauguma klišomis kojomis... Juokūn gas tai buvo "vaiskas", bet žiaurus, kaip laukiniai žvėrys... Atrodė, kad pas juos nėra jokio supratimo apie gallėstį, kokią nors moralę ar garbės pajutimą.

Čia krenta pirmosios mūsų valsčiaus aukos: pas ūkininką X, įskundus vietiniams pataikūnams, užklampami du partizanai. Vienas iš jų buvo šio ūkininko sūnus, kitas iš netolimos kaimynystės... Kovos ten nebuvo, nes staiga užklupti jaunuoliai bandė nuoduoti ramius ūkininkaičius

ir ramiai pasidavė kratai... Deja, juos išdavė mūsų miestelio milicijos "viršininkas", kuris atpažino ir paliūdijo juos esant partizanais... Abu jaunuoliai čia pat buvo nušauti ir išgabenti į valsčiaus miestelį viešam išniekinimui... Jie turgavietės aikštėje išgulėjo net keturias dienas nuogai išrenkti!

Tėvus, -neva suėmė ir vežė į apskrities miestą, bet pakeliui jie buvo sušaudyti Y miške ir ten pat užkasti. Ten žuvo tėvas, motina ir dvi nepilnametės mergaitės-dukterys.

Visi jutome, kad didelė audra kabos ties mūsų galvomis, kad ateina ir mums sprendžiamos dienos. Nuotai-ka buvo labai vieningai tvirta - mes ginsimės, kaip liūtai! Neatsirado nė vieno, kuris galvotų apie pasitraukimą ar bėgimą. Pagaliau, nebuvo kur ir trauktis.

Žuvusiųjų aš nepažinau, bet mano puikiam bičiuliui Perkūniui jie buvo gerai žinomi, draugai. Jo širdyje virė nenumaldomas kerštas. Puikiai supratau jo savijautą ir kada jis mar pasakė, jog rytojaus dieną eis prašyti iš vado leidimo atkeršijimui, net giliau nesvarstydama jo sumanymus, pasisiūliau būti jo talkininku... Vadas labai nenoromis davė leidimą, pirmą išklauses Perkūno planą.

Čia reikia pažymėti, kad tuo laiku mūsų stovyklos įsitvirtinimo darbai jau buvo visiškai baigti. Mūsų sargybos padvigubintos ir sekimas galimai plačiau išplėstas. Kalmukų batalionai platesnės akcijos nevykdė, ypač vengė miškų, bet kas antra-trečia diena išvykdavo "netikėtoms" ekspedicijoms į valsčiaus kaimus ir ten nusiaubdavo apylinkę.

Mūsų ryšiai su kaimyniniais būriais, o ypač su Rinktinės Štabu, buvo gerokai apardyti, nes keliavimas nei dienos, nei nakties, metu nebebuvo saugus. Iškitos pusės, mes vengėme kelionių, nes nenorėjome sukelti jokių įtarimų, kad kartais nenukenėtų apylinkių ūkininkai.

Bet mūsų vidaus gyvenime virė dvi "partijos". Vieni buvo tos nuomonės, kad reikia dar laukti ir pilnai išsiaiškinti padėtį bei rusų jėgas, ki tai galvojo žymiai karščiau: mūsų toks sedėjimas yra tik bailumo ženklas, - reikia stoti į kovą ir nušluoti kalmukus!

Aišku, jėgos jau dabar buvo nebe mūsų persvaros pušėje... Du batalionai (kas žino kiek tuose batalijonuose buvo, bet tikrai buvo daugiau nei 500 vyrų) prieš mūsų ir kaimynų šimtinę, aišku, buvo galingas priešas, bet ištikrųjų toks sedėjimas nebuvo prasmingas... Mes tam ir buvome susisipietę miškuose, kad ginti Lietuvos ūkininką ir mūsų laisvę ir dabar, atėjus rimtesniam momentui, lūkuriamas, daugelio nuomone, nebuvo pateisinamas.

Mūsų vadas nebuvo bails, tai visi žinojome ir gerbėm jį. Jis greitčiau lūkuriamo platesnių informacijų tikėdamasis susilaukti, nei bijodamas priešas. Jis galvojo, kad mūsų vienų, nejungtinės, pajėgos nebus efektyvūs susirėmime, ir jei taip, - tai reikia laukti patogesnio momento.

Taigi, tokioje padėtyje Perkūnas gauna leidimą įvykdyti savo planą.

Spaudos ir gyvenimo verpetuose ...

PASITYČIOJIMAS IŠ SUSIPRATU-SIŲ LIETUVIŲ!

Liepos 14d. Apreiškimo Parapijs salėje Brooklyne, buvo suruoštas Dariaus ir Girėno skridimo sukakties minėjimas. Minėjimui vadovavo Vaclovas ALKSNINIS. Patriotinė visuomenė pasipiktinusi, kad šis Lietuvos kariuomenės kapitonas, buvęs šaulių skyriaus vadas, taip toli nukrypo į "Vienybės" rėmėjų pusę, kad net minėjimo metu ne tiktai sudarė sąlygas p. S. Narkeliūnaitėi rodyti filmas bet ir leido jai susirinkusių tarpe nemokamai platinti "Vienybės". . . Kokią teisę turi A. Venclovas, L. Kapočiaus ir A. Laurinčiuko garbontojos ir susipratusių visuomenės juodintojos išnaudoti patriotinių minėjimą savo "biznio" reikalmis? Tepaaiškina mums p. V. Alksnins.

Kad sudaryti pilnesnį vaizdą, kiek paplavų tame tą dieną dalinamame "Vienybės" (liepos 12d) numeryje buvo, mes papunkčiui supažindinsim poną V. Alksninį ir skaitytojus:

- 1) Ironizuojamas ministeris p. S. Lorzaitis,
- 2) Išjuokiamas Lietuvos Atstovas Vašingtone p. J. Kajeckas,
- 3) Tvčiojama iš vice-konsulo A. Simučio,
- 4) Šaipomasi iš mūsų veiksmų,
- 5) Žeminami žuvę dėl Lietuvos laisvės partizanai. . .

Mus džiūti stebina, - nejaugi ponas ALKSNINIS nesuvokia, kad jis padeda p. S. Narkeliūnaitėi ir p. V. Tysliavienėi rausti po lietuviškos rezistencijos pamatais ir savo tokiu neatsakingu elgesiu užgauna kiekvieno susipratusių lietuvių patriotinius jausmus! ? Quo vadis, ponas Alksnins! ?

PAGALIAU anapus geležinės uždangos prabilo apie rusų-okupanto suruoštus masinius lietuvių išvežimus 1941 metais. . . Aleksas Baltrūnas savo apysakoje "TOLIMI KELIAI" išleistoje Vilniuje 1958m. pasakoja apie tuos pasibaisėtinus laikus savo herojaus Antano Norkūno lūpomis.

Kai šiam komunistų režimo gerbėjui komjaunimo sekretoriui pasiūlė įsirašyti į komjaunuolius, tai jaunas pradinės mokyklos mokytojas - Antanas Norkūnas šitaip atsakė (124psl)

"Aš pagalvosiu. . ." Mintis apie komjaunimą Antanui nebuvo svetima. Jis net turėjo anketa, kurią jam davė komjaunimo apskrities komitete, kai prieš keletą savaičių, lydėdamas Kriškščiūną, jis atsitiktinai pabuvo ten. Bet paskutiniųjų dienų įvykiai vėl su kėlė Norkūno sieloje nerimą, pažaci-

no abejones. Keturtdienio rytą Rivašiūnuose pasklido žinia, kad naktį išvežė Pakiršnio malūnininko šeimą. Kalbėjo taip pat, kad iš Merkinės tą naktį išvežė gydytoją, buvusio bankelio direktorių, keletą stambesnių krautuvininkų. Sekančią dieną Rivašiūnuose pasiekė gandai, kad pro Alytų be sustojimo pravažiavęs traukinys su merkinieškiais. . . Norkūnas nepažinojo šitų žmonių, nei vieno iš jų nebuvo matęs, bet pati žinia jį gliauliu sukretė. Visą dieną vaikščiojo lyg nesavas, svarstė, galvojo. Protu jis suvokė, kad tai galima pateisinti kaip kovos su buržuazija priemonę. Bet širdis suprasti šito nenorėjo.

O kam vaikus? - su širdgėla mąstė Antanas. . .

Po viso to, kas čia, komunistų išleistoje, knygoje išdėstyta, sunku patikėti, kad okupanto pataikūnai ir dabar drįs neigti, kad. . . iš Lietuvos masinių tremimų į Sibiro taigas nebuvo ir kad tai tik. . . liaudies priešų

vaizduotės padaras. *****

BE PAGRINDO "Naujienos" liepos 23d. dergia Lietuvos praeitį, uždeda mos skambią antraštę "Jaunųjų karčioji tiesa seniesiems". Kadangi jau pats laikraštis sako, kad "METMENYS" yra lietuvių jaunuomenės, daugiausia studentų (įdomu, kiek tokių ten yra?) žurnalas, savaime suprantama, kad šie keli "ekspertai" laisvos Lietuvos gyvenimo nei nematė, nei tiesioginiai jį pažinojo. Jeigu jie (ekspertiškai!) šneka apie nepriklausomybės laikotarpį iš blogosios pusės, tai dėka savo tėvų. Ta prasme antraštė "Jaunųjų karčioji tiesa seniesiems" tikrai tinka, nes senieji kaiti už tai, kad žiūrėdami pro partinius akinius pripasakojo jauni atžalai nebūtų dalykų.

Tokie žodžiai, kaip: oportunistas, šovinizmas, netolerantingumas, ponėjimas, karjerizmas, troškimas bet kuriais būdais kuo greičiau pralobti

tik parodo tų kelių jaunuolių nesubrendimą.

TEGUL BET KURIS IŠ JŲ nurodo bent vieną šioje planetoje valstybę (įskaitant Izraelį ir Ameriką!), kur nebūtų karjerizmo, šovinizmo, netolerantiškumo, noro bet kuriais būdais kuo greičiau praturtėti. . .

Po to, kai pakeliavome po pasaulį, daugumas iš mūsų pamatė, jog brangiojoje mūsų tėvynėje viso to buvo daug mažiau, negu kituose kraštuose ar valstybėse, kad ir labiau kultūringose bei labiau civiliziuotose.

***** DAUG GERIAU nepriklausomybės laikotarpį vertina gyvenę tuo metu Lietuvoje svetimšaliai, pakvėpavę mūsų krašto grynu oru. . .

Po bolševikų revoliucijos pasitraukęs iš raudonosios vergijos garsus rusų artistas M. ČECHOVAS (vadovavęs Lietuvos teatro pastatymams Kaune 1930-32m) savo atsiminimuose su neabejotinu pasigerėjimu sako

"Dvejus metus, pralaisčius Žilinsko teatre aš visuomet prisiminsiu su džiaugsmingu dėkingumu" (Novyj Žurnal 1945m. 60 psl.) Jis ne vienu blogu žodžiu neužsimena apie to meto mūsų krašte gyvenimą, tuo tarpu, kitoje rašinio vietoje mūsų kaimynams latviams jis nepašyšksti karčių žodžių, rašydamas apie tą patį. . . šovinizmą.

***** KALBANT apie šio garsaus jau mirusio Hollywoode artisto prisiminimus (tarp kitko, Marilyn Monroe jo žmonai užrašė dalį savo palikimo) malonu pažymėti, kad jis savo straipsnyje labai aukštai vertina Lietuvos teatro direktorių A. Oleką-Žilinską, kaip režisorių ir aktorį. Lygiai nepagaili šiltų žodžių mūsų teatro ilga mečiuiam tapytojui-dekoratoriui M. Dabužinskiui.

***** PABUVUSIOS MASKOLIŲ įtakoje "Vienybės" redaktorės ištikrųjų "patbulino" savo leksikoną ir jį pridėrino komunistinei laiko dvasiai. . . Paskutiniajame jų vadovaujamame organe štai ką skaitome: "Komunistai sukonpromitavo LF Dičiulių tauotos vado redaguojamą Darbininką", arba - "TASS pasijukė iš Darbininko ir panašų, iš jų nevykusio burbulio, iš Darbininko sadistiško troškimo. . ." Ištikrųjų, šis leksikonas nuostabiai primena. . .

O mes tik džiaugiamės, kad TASS iš "Darbininko" pasijukė! Tas tik parodo, kad okupantas jo nemėgsta ir nesuvirškina ir kad šis laikraštis dirba išveivijoje didelį patriotinį ir Lietuvai naudingą darbą.

Daug blogiau yra su tokiais laikraščiais, kaip pav. "Vienybė", kurių TASS nepuola. Tas tik parodo, kad maskoliams patinka ir tinka pasirinkta viejų moteriškų redaktorių linija. . . Ar bereikia platesnių komentarų?

***** MELO BURBULAIS dūmja nežinau tiems akis. . .

Rugpjūčio 2d. "Vienybė" įdėjo nuotrauką ONOS STANKIENĖS 1961 metų rugpjūčio 13d. atvykusios iš paverptos Lietuvos aplankyti savo dukterį, o V. Tysliavienė padėjo dar prierasą, kad "Pastaroji dabar (mūsų pabraukta) pasiryžusi grįžti kuo greičiausiai atgal į tėvynę". . . Taigi sukta "Vienybės" mintis labai aiški tartum senutė tik šiuo metu apsisprendė grįžti pas vyrą. O ištikrųjų tai gražus melo burbulas! Nes vyk-

Darbai, kurie liks visada maloniais prisiminimais. . . Teisėjas A. Wells įteikia pažymėjimą Kristijono Donelaičio Lituaništinės Šeštadieninės Mokyklos absolventei Silvijai Zalagėnaitėi ir sveikina kaip baigusią visas penketukais. Šalia stovi šios Mokyklos Vedėjas Julius Širka. Nuotrauka - A. Gulbinsko

Jam talkininkų nereikia, bet mane jis pasiima tik kaip "dengėją", o ne kaip talkininką.

Perkūnas ne tiek pyksta ant milicijos vado už išdavimą, kiek jo širdis verda pykčiu už kovotojų išniekinimą. . . Perkūno planas drąsus, kaip visi jo žygiai. Jis ištikrųjų buvo mūsų aplinkoje "vienišas vilkas", mėgęs uždavinius atlikti savarankiškai ir vienu vienas. Ir dabar jis pasirenka šį kelią, kuris, jei pasiseks, turi baigtis milicininko mirtimi ir, jei bus galima, panašiu išniekinimu. kaip buvo išniekinti Perkūno kovos draugai.

Pasirengimui skirtos keturios dienos slenka į pabaigą. Mums reikalingos žinios jau yra pas mus: valdžiaus daboklė yra pilna "įtartinių" ūkininkų. Jiems įteikti maisto ar šiltesnių rūbų (nes, aišku, jie visi geriausiai atvėju bus išstremiami į Sibirį) galima su "viršinininko" leidimu, nors sumintųjų neleidžiama pamatyti. Perkūnas ir grindžia savo planą tuo, kad jis, persirengęs į kaimo bobutę, ateis į milicijos bustinę pavakaryje ir čia įvykdys atentatą. Reikia tik palaukti, kada miestelis neturės tų kalmukų, kada jie bus išvykę ekspedicijai. . .

Tas Perkūno atliktas žygis plačiai nuskambėjo per visą šiaurės Lietuvą, įvyrdamas nemažos baimės visiems pataikūnams. . .

Negaliu tiksliai papasakoti kaip visa tai buvo atlikta, nes Perkūnas niekad plačiau ir atviriau ne pasasakojo, galiu tik papasakoti to žygio užbaigą, kurią mažiau pats savo akimis

Aš, kaip buvo sutarta, pasilikau tą pavakarį į šiaurę nuo miestelio einančiame viešelyje, palinkėdamas savo bičiuliui gražiausio pasisekim žygiui. Jis buvo susikaupęs, nekaltas Mes atsisveikinome viens kitam suplodami per petį ir jis (juokingais rūbais apsirengęs. . .) kiek per vyri-

ška eisena po moterišku sijonu, nužygiavo miestelio link. Mano akys jį lydėjo iki pat pirmųjų miestelio trobų, o širdyje jam linkėjau laimingai ir sveikam sugrįžti atgal. . .

Žinojome, kad kalmukų dauguma yra išvykę, kad miestelyje yra likę keturi milicininkai ir nedaugiau kaip dvidešimt ruselių-kalmukų. Aišku, - jis vienas prieš juos-juokinga kovinė lygsvara, bet jo pusėje buvo netikėtumas ir pasitraukimo vilnis - sąmišis!

Sparčiai temo. . . Šios laukimo valandos mano atmintyje niekad neišdils. . . Jos buvo ilgos ir kankinančios. Kiekvieną minutę galėjau sulaukti šūvių garsų, kurie bus lemiantieji. . . ką? . . . Mano geriausio bičiulio mirtį ar jo drąsų laimėjimą. . .

Vieškelis tuščias, kaip iššluotas. Vakaraus ir naktinis niekas nedrįso keliauti, net mūsų krašto okupantai sulaukę tamsos, nedrįsdavo kišti savosios nosies toliau miestelio ribos. . . Partizanų baimė juos rakinsiaubo šalčiu, nes įvykių grandinė buvo pilna drąsiausių užpuolimų, net atrodančiuose ir labai saugiose vietose. . .

Praslinko geros dvi valandos. Jokio garselio. . . Mane jau gaubia naktis, šilta vasaros naktis, be vėjo ir garso. . .

Miestelyje nedaug žiburių. Sunku su žibalu. Ir žmonės įpratę anksti eiti gulti, kad paskandintų savo vargus ir rūpesčius miege, kuris ne vienam buvo sutrukdomas netikėtų ir nelauktų smūgių į duris. . .

- Išileisk! Čia milicija! Šie žodžiai buvo baisūs, nes jie visada reiškė mažumai žūties ištrėmimą. . . Neretai ir mirtį. . . Suir tieji (kiek mes atsimename) niekad nebebuvo paleidžiami. Maskolis, pasirodo, bent šiame taške nedarė jokio "klaidų". . . Suėmimas visada reiškė "išaiškinimą bausaus kontr-

revoliucionieriaus", pavojingo galinėjama Stalinui ir matuskai Rusijai asmens. . .

Turiu prisipažinti, kad dalyvavimas žygyje ir akcijoje mažiau man pareikalavdavo nervinių jėgų, nei toks laukimas. . . Visi mes stovykloje buvom įsitikinę, kad jo žygis yra labai rizikingas ir daromas nelauku. . . Jis tik vienu vienas tikėjo jo pasisekimu, arba (gal) buvo pasiryžęs geriau žuti, nei nešioti tą baisų savųjų draugų mirties ir išniekinimo atminimą. . . Kas gi žinos. . . Šis žygis buvo jo žygis. Jo asmeniškasis. Jis man dar apleidžiant stovyklą sakė, kad. . .

- Tu tik pridingsi mane, jei kartais bandytų vytiš varnai. . . Nors jis netikėjo, kad kas nors bandytų jį persekioti. . .

- O kas gali žinoti, kad aš vienas vykdam šį uždavinį. . . Atsimink, kad baimė turi labai plačias akis. . .

Ištikrųjų, tos baimės buvo gana pas ruselius ir jų pataikūnus, nes kruvina laisvės kovų istorija kasdien buvo ženklinama šimtais didvyriškiausiu ir nuostabiausių žygių atgarsiais. . . Lietuvis ne juokais kovojė už savo laisvę. . . Ne juokais!

Laikas man buvo amžinybė. . . Jis toks ilgas ir sunkus. Pagaliau! Pagaliau!

Girdžiu dvi, viena po kitos, sprogtančias granatas! . . . Už minutes, kitos - automatas kalena mirtį netikėtomis kulkomis. . . Kas šaudė ir į ką šaudė? . . .

Miestelyje žiburiai vienas po kito gensa. . . Žmonės žino, kad čia vėl viena iš tūkstančių vyksta kova. . . Žino, kad kiekvienas žiburėlis gali būti okupantui "įtartinimo ženklų", žino, kad tyla ir tamsa jį gali gelbėti ir padėti. . . Šūviai nutyla ir juos pakeičia nakties tyloje aiškiai girdimi arkljo kanopų šuoliniai garsai. . .

Man širdyje ramiau! Jis! Ten tu-

ri būti jis!

Vežinias lekia grubiu miestelio akmeniniu grindiniu, barškėdamas visais pakraščiais. . . To ratų tarškėjimo pilna naktis. Netrukus prie šio garso prisijungia keliolika automobilių ginklų šūvių garsai. . . Miestelis nubunda šūvių garsuose ir tartum gyvas ir kruvinas šūvių garsas skrodžia buvusią nakties tylą. . .

Zovada artėja į mane!

Man iki miestelio gal kiek daugiau nei kilometras, bet aš girdžiu šūkavimus, šūvius ir vis artėjančius zovada lekiančio arkljo kanopų garsus. Vežimo nematau, jis dar pilkoje nakties tamsoje, bet iš garsų sprendžiu kad jis jau yra išvažiavęs iš miestelio ribų, nes vežimo barškėjimas jau ramesnis, - jis lekia nęgristu vieškeliu!

Virš šimto metrų atstume aš pamatau vežimą ir jame stovintį žmogų! Tai Perkūnas! Jį lengva pažinti. . .

Jis kiek pristabdo arklį ir šaukia man: - Sėsk!

Šuoliu atsiduriu vežime ir virsdarbiu į vežimo dugną atsiduriu į. . . Žmogų!

Nereikia nei aiškinti! Jis turi pasigrobes bolševiką. . . Dėja, jau nebe gyva, - tik jo lavoną.

Mes įlekiamė į miškelį. Nesikalbam. Nėra laiko, bet abu sprendžiamė, kad mūsų niekas nesiveja, nes garsai mūsų nebepasiekia. . . Miestelis lieka toli, o mes dar vis skubame vieškeliu, pagaliau išsukame į keliuką ir tik čia jis sustabdo arklį.

Mes kurį laiką klausomės. Ramu. - Ar aš nesakiau! - tai buvo jo pirmieji žodžiai.

Kurį laiką mes čia lukuriuojame. Jokių įtartinų garsų. Po pusvalandžio jis suka arklį atgal į vieškelį ir mes. . . grįžtame į miestelio pusę. . . Grįžtame tyliai, kas kelios minutės sustabdydami arklį ir pasika-

sydami. . . Pagaliau pasiekiamė miškeli pakraštį, tą vietą kur aš buvau paliktas jo laukti.

Dar kurį laiką klausomės ir niekį įtartinu negirdėdami išlįpame iš vežimo.

Jis man nieko neaiškina. Matau, ima lavoną iš vežimo ir meta į griovį. Tvirtais judėjimais nužrasko lavono rūbus, nepalikdamas nei rūbelio. Nuriša nuo arkljo vadoles, užneria kilpą ant bolševiko kaklo ir pernešta ją per žemą medžių šaką. . . Mes "pakariame" lavoną labai aiškiai ir tomoje vietoje. . .

Perkūnas nusispijaua ir šluostas savo rankas vežimo gumelėje. . . Jo darbas - kerštas už žuvusių ginklo draugus atliktas. . .

Mes paleidžiamė arklį atgal į mištelį (jis jam visai atsitiktinai pasipainiojo - buvo priištis prie milicijos bustinės), o patys pasukame miško pakraščiu savosios stovyklos link. . .

Bandau kalbinti, užklausdamas kaip jam pavyko visas žygis. Jis nenoromis burbtelėjo:

- Raštinėje jo neradau, teko eiti į kitą namo galą. . . Pamatęs mane suprato, žaltys. . . Bėgo į gatvę. Ten jį ir paklojau. Gonkuose. . . (Miestelio milicija buvo įsikūrusi vienaaukščiam name, Vienas jo galas buvo paverstas raštine, kitame gyveno pat "viršinininkas" su šeima)

Jis plačiau neaiškino, neklausinėjau ir aš.

***** Tik po kelių dienų sužinojome, kad šio užpuolimo metu žuvo ne tik viršinininkas, bet kartu ir jo žmona, bandžiusi pastoti Perkūnui kelią ir budintis milicininkas. Gal dėl tos moters žuvimo Perkūnas nemėgo plačiau kalbėtis šia tema.

Skaitytojai Rašo

D. G. REDAKTORIAU

Laisvosios Lietuvos 63m. Nr. 11 ir 14 yra paskelbtos anoniminės, mane liečiančios, žinutės, kurių teigimai yra iškreipti, arba pramanyti. Todėl prašau neatsisakyti paskelbti Jūsų laikraštyje mano sekantį pareiškimą.

LAISVOSIOS LIETUVOS 63m. Nr. 11 pasakyta: "Gegužės 11d. New York'e buvo pagerbtas Vaclovas Alksninis, sulaukęs 60m. amžiaus. Pagerbime dalyvavo apie 120 asmenų. Savotiškai keistai nuskambėjo paties sukaktuvininko kalba, kurioje jis pabrėžė, kad mes čia nesame jokie herojai. Herojai yra Lietuvoje nežiūrint į tai, kad jie turi kompartijos bilietus. Todėl jis nedrįstas smerkti netgi atvykstančių iš okupuotos Lietuvos rašytojų, bei kitų komunistų. (!) Keista ir nesuprantama, kad Vaclovas Alksninis pasilieka ištikimas Vienybės pasekėjas ir iki šiol negali apsispręsti ar tas laikraštis kenkia lietuviškam-patriotiniam reikalui, ar

ne..."

Iš žinutės turinio sektų išvada, kad man priskiriama mintis komunisto tautinio herojaus sąvokų sutapatinimas. Taip nebuvo ir nėra. Čia sekama mano draugų surengtame mano kamos metų paminėjime šią temą liečiančios mano kalbos dalies pasakytų minčių santrauka:

"...Šia iškilminga proga jaučiu pareigos pasakyti mano draugams kai kurias mano mintijimų išdavas, mano kredo. Mums nėra atskleista Dievulio valios prasmė -kodėl Visagalis skyrė mūsų mažai tautai tokį skaudų kančios kelią. Leistina tik spėti, kad tai yra Jobo bandymų pakartojimas. Tačiau šiame žiauriausiame tautos istorijos laikotarpyje yra kai kas panašu į nuoseklų, strateginį tautos jėgų paskirstymą. Atrodo, kad tai yra Apvaizdos valia, kad tautos didžiama pasiliko savo žemėje, kad ir pavergtoje, o mažuma -paliko savo žemę, išėjo į tremtį ir išjungė į laisvojo pasaulio gyvenimą. Abi tautos

dalyės turi savo skirtingas misijas, vedančias į tą patį tikslą-tautos valstybinės laisvės siekimą. Nes, pav., jeigu visa tauta būtų palikusi savo žemę, tai ten būtų likusi tuštuma, kuri būtų užpildyta svetimų ir tuomet jau nebebūtų vilties nei vietos ten grįžti. Ir vėl-jeigu visa tauta būtų pasilikusi savo žemėje, tai nebūtų kas kelia tiesos ir protesto šauksmą už pavergtą tautą laisvoje žmonijoje. Abi misijos yra didžiai prasmingos ir vertingos. Tačiau tautai pasilikusiai savo žemėje pripažintinas primatas(viršenybė), nes tik ten buvo yra ir bus tikroji kova, susijusi su pavojais ir rizika netekti galvos ar asmeninės laisvės. Laisvajame pasaulyje esantiems mums tie pavojai negresia. Jei čia mes mirsime kaip lietuviai, tai mirsime niekeno nespauždžiami ir negrasinami, o sava valia ir sprendimu. O tai reikėtų, kad mes išsižadėjome Apvaizdos mums skirtos misijos-būti šaukkliais dėl pavergtos tautos ir už ją. Čia mes turime pilną laisvę reikštis politiškai bei kultūriškai, nerizikuodami gauti pančias ar netekti galvos. Šiuo, anaipol nenuvertinami išsivijoj vertingi darbai, kurių yra daug ir pasigeretinu. Tačiau juos dirbant nėra pavojų ir todėl mums nelemta būti herojais, arba didvyriais. Tėvynės žemėje, tačiau, herojų buvo ir bus. Jie iškilis ir suspinde tinkamu laiku-laisvei švintant. Mes žinome, kad tauta yra okupuata kontrolėje, kad visos institucijos veikia pavergėjo nurodymais ir jo naudai. Tačiau tu institucijų pareigūnas lietuvis gali būti ir herojus netgi pasislėpęs po kompartijos bilietu. Todėl, pripažįstant primatą tautai savo žemėje, nedera visus be atodairos, vadinti išdavikais bei niekšais, kaip dažnai kai kas kur daro, pirm neįsigilinęs į sąlygas kuriose jie gyvena. Manau todėl, kad kiekviena lietuvių anapus reikia žvelgti pasikariai-individualiai ir labai atsargiai ir, tik turint visus duomenis, apspręsti kas jis-niekšas ar herojus.

Tauta kovoja, o kovojančios tautos negalima išnaikinti. Pav., nepaisant šimtmetinės vergijos, šiandieną šlaitome, kad savo kalbą vartojančių lietuvių iš viso yra apie 3 milijonai. O tai reiškia apie tris kart daugiau negu buvo Vytauto Didžiojo imperijoje. Todėl aš tikiu mano tautos prisikėlimu laisvam valstybiniam gyvenimui, kaip kad po nakties ateina rytas ir diena, o po žiemos seka pavasaris ir vasara. Ir tas tikėjimas teikia man gyvenimo prasmę, o judėjimas lietuviškoje veikloje, ir džiaugsmą."

Šios mintys nebuvo netyčia išsprusios, bet sąmoningos. Jas girdėjo ir, tikiu, suprato per 100 rinktinių liudininkų. Jų turinį aš tebeapalaikau ir dabar, nepaisant jų iškraipyto atpasakojimo.

2) LL 63m. Nr. 14 tilpo kita anoniminė žinutė. Mane liečiančioji jos dalis yra ši: "...New Yorko sk. Ramovėnai nesutiko Tysliavienės išleisti į savo parengimą... o Žuvusie ms dėl Lietuvos Laisvės Paminklui Didžiąjame New Yorke Statyti Komitete norima iš narių tarpo išbraukti S. Narkeliūnaitę, nepaisant Vaclovo Alksninio pirmiau sakytos ilgos gynimo prakalbos. Žodžiu, šalčiaus talkininkai nelabai kur beįsileidžiami ir netoli tas metas, kada išsivija uždarys jiems duris."

Čia mano paaiškinimas: Esu N. Y. sk. Ramovėnų Valdybos narys ir minėto paminklo Komiteto prezidento narys. Visus tris teigimus, pagal sąžinę, turiu paneigti, kaip pramanytus Ramovėnai tedarė vieną viešą parengimą pernai lapkrityje-Kariuomenės minėjimą. Prieš tai Vienybės laikraštis paskelbė tą pat dieną rengias savo koncertą. Ponia V. Tysliavienė prašė Ramovėnus Kariuom. minėjimą nukelti. Ramovėnų V-bai nesutikus, ji nukėlė tolimesnei datai Vienybės koncertą ir atsilankė į Kariuom. minėjimą. Čia ji buvo Ramov. V-bos sutikta su dėmesiu, įvertinant padarytą nuolaidą. Vėliau dalis Ramovėnų, aš jų tarpe, atsilankė į Vienybės koncertą. S. Narkeliūnaitės išbraukimas iš Paminklo K-to narių, K-to prezidentui nei visuot. susirinkimo nebuvo svarstytas iš viso ir niekad

Lietuvių Šaulių Sąjungos Čikagos Jūrų Šaulių Kuopos steigėjai. Iš kairės: S. GESNERIS, J. HOFMANAS, M. MAKSVYTIS, J. ULEVICIUS ir P. ADOMAITIS. Nuotrauka - V. Račkauskio

nebuvo mano "ilgos gynimo prakalbos". Tokie yra faktai, visiškai priešingi anonimo pramanytiems teigimams.

3) Augščiau pasakyto citatos iššaukia pasisakymą apie Vienybės laikraštį. Jame yra daug kas girtino, tačiau kartais atsiranda ir peiktinų minčių. Taip derėtų dalykus ir vertinti: gerą pagirti, o blogą-peikiant čiai pakritikuoti. Jieškant tik blogo ir pagal tai urmu vertinant visumą, o sąmoningai nutylint gerą, tarytum jo ir nebūtų iš viso, siekiama sukurti vienašališką, kreivą, neobjektyvų vaizdą, kuris nepasitarnauja nei tiesai, nei lietuviškos misijai. Kai Vienybė irikuojuama vienon eilėn su Laisve ir Vilnimi, kurios visą laiką buvo ir tebėra anapus tvoros, tai, atrodo, kad kai kas kur siekia ir Vienybę nustumti anapus tvoros ir, jei tai pavyktų, laikytų sau už didelį laimėjimą. Mėgindami nudažyti raudonais dažais Vienybę, anonimai stato mane greta jos ir tuo, atrodo, nori pasidaryti sau pramogą. Veltui pastangos. Tuose dažuose primaišyta per daug vandens, o be to, raudoni dažai prie manęs nelimpa. Jeigu ponai anonimai jaustų žaidžią dorą, riterišką, neklastotą lošimą, tai jie nebūtų anonimai, o nusidėję kaukę parodytų savo tikrąjį veidą, o dabar... Reiškiau pagarbą Redakcijai

VACLOVAS ALKSNINIS

REDAKCIJOS PASTABA: Mums atrodo, kad ponas Alksninis vistiek nepagauna tikrosios Vienybės "misijos". Mūsų supratimu, ji lietuviškai išsivijai yra žymiai pavojingesnė, nei misija Vilnies ar Laisvės, nes Vienybėje greta "gerų pusių", anot pono Alksnio, -bažnyčių, komžų ir kunigų nuotraukų, sėjama s ir kitas grūdas... Ši grūdą lietuviškoji išsivija jau junta ir netolimoje ateityje dar daugiau pajus. Tada suprasi me.

Vienybė mums siūlo (ir labai įkyriai)džiaugtis okupanto pastatytu Vilniuje ar Kaune vienu kitu pastatu, fabrika, visai nenorėdama prisiminti pavergto lietuvių nuotaikų būnant

vergijoje ar parodyti kolchozų skurdą, beirdama okupuotos Lietuvos "pažangą"... Mes gi sakome, kad visai nesvarbu būtų net ir tatai, jei okupuotos Lietuvos upės net pienu tekėtų, mes kovojame ne dėl pastatų

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ IR KITUS KRAŠTUS
LICENCIJUOTA LIETUVIŲ FIRMA

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.

3212 So. Halsted St. Chicago 8, Ill. CA 5-1864

MARQUETTE GIFT PARCEL SERVICE

2439 West 69 St. WA 5-2737

E. ŽUKAUSKAS

Didelis pasirinkimas nedžiagių kostiumų, skarelėlių, odos ir kitų prekių!

LUDVIKO

MAISTO KRAUTUVĖ

828 West 31 St.

SVILNIAUSIAS MAISTAS - PIENAS, MĖSA IR VISA KITA, KAS REIKALINGA ŠEIMININKEI! MANDAGUS PATARNAVIMAS LIETUVIŠKOJE PREKYBOJE.

Tel-326-1140

KRAUTUVĖ ATIDARYTA NUO 7 iki 7 ir Sekmadieniais nuo 9 iki 2.

STABDŽIŲ TAISYMAS BRAKES RELINED

Nuo '50 iki '58 metų mašinoms kainuoja:

CHEV., FORD, PLYM. \$14.95
DODGE, PONTIAC, OLDS., STU., RAMBLER, BUICK \$15.95
MERCURY, THUNDERB., HUDSON \$16.95
CHRYSL., De SOTO, PACKARD \$18.95
LINCOLN, ROADMASTER, CADILLAC \$19.95

Žemos kainos ir čia neišvardintoms mašinoms. Pilnas hidraulines stabdžių sistemos taisymas (cilindriai, vamzdžiai, oro šalinimas ir kt.). Taip pat tepimas, alyvos keitimas, smulkūs mechaniški pataisymai, lyginimas ir dažymas.

Nauja dirbtuvė su moderniausiais įrengimais. Naudokitės mūsų žemomis kainomis, garantuotu ir sąžiningu darbu.

ČESAS AUTO REBUILDERS

2423 West 59th Street Chicago 29, Illinois
GRovehill 6-7777

Laidotuvių Direktorai

MAŽEIKA & EVANS

6845 SO. WESTERN AVE.

TRYS MODERNISKOS
AIR-CONDITIONED KOPLYČIOS

MAŠINOMS VIETA

REpublic 7-8600

REpublic 7-8601

PHYSICAL THERAPIST

REGISTERED MALE OR FEMALE

Get in on the ground floor. This is an immediate opening in the best general hospital and expanding.

SALARY OPEN 37 1/2 hour week, paid legal holidays, 2 weeks vacation, 2 weeks sick leave.

EXCELLENT EMPLOYEE BENEFITS

BR 8-8810, Ext. 310 for appointment.

Personnel Director

NORWEGIAN - AMERICAN HOSPITAL

1044 N. Francisco Chicago 22, Ill.

WE ARE OFFERING EXCELLENT OPPORTUNITIES AT
NORWEGIAN - AMERICAN HOSPITAL
OF CHICAGO, ILLINOIS

Revised salary program for qualified nurses (must be eligible for Illinois registration).

STAFF NURSES - \$431

\$47 monthly differential for evenings and nights. No shift rotation. Hours adjusted to suit individual educational program. Regular 4 months, 12 month, 24 month and 36 month salary review. Paid legal holidays, 2 weeks' vacation, 2 weeks sick leave. Openings on all shifts. Positions for new graduates. Also

LICENSED PRACTICAL NURSES

\$303 to \$324 plus \$22 extra for night shifts. Increments based on merit. Wire, write, or apply to

PERSONNEL DIRECTOR

NORWEGIAN - AMERICAN HOSPITAL

1044 N. FRANCISCO AVE., CHICAGO 22, ILL.

BRunswick 8-8810, Ext. 310

Būrės iškeltos plazda

Liepos 26d. Žinomojo lietuviškos veiklos rėmėjo-mecenato p. J. Pakel banko patalpose (Chicago Savings & Loan Ass, 6245 So Western Ave) įvyko susirinkimas, kuriame buvo įsteigta JŪROS ŠAULIŲ KUOPA.

Šioji vandens mylėtojų organizacija lietuvių gyvenime nėra naujas padaras, - jūros šaulių organizacija buvo gyvai veikianti dar nepriklausomoje Lietuvoje, kaip Šaulių Sąjungos specialus padalinys. Tatai labai ryškiai akcentavo atidarydamas šį susirinkimą p. Maksvytis, pasiūlydamas susirinkusiems atgaivinti tą gražią jūros meilės tradiciją, semiantis ir sau iš to poilsinės naudos ir džiaugsmo.

Malonu mums džiaugtis, kad yra asmenų, kuriems namai ir automobiliai dar netapo "pagrindiniu" gyvenimo tikslu, malonu džiaugtis tais, kurie randa reikalo, jėgų ir noro Lietuvos ir lietuvių vardą nešti į platesnę aplinką.

Gero Jums vėjo ryžtingieji šauliai!

Šioji nauja Jūros Šaulių Kuopa Čikagoje buvo įsteigta rūpesčiu ilgamečio Jūrų skautininko M. MAKSVYČIO, talkininkaujant S. GESNERIUI, J. HOFMANUI, P. ADOMAIČIUI, J. ULEVIČIUI ir kitiems.

Kuopa, kaip susirinkime paašškėjo nėra visai "beginklė"... Turima jau laivų, yra ir šiek tiek kapitalo - susirinkime naujieji jūrininkai šauliai sumetė \$ 150!

Vienas tautietis, jeigu neklystu, iš Wisconsin, sveikindamas pirmąjį jūros šaulių susirinkimą, net savo nuosavą ežerą pasiūlė naujam lietuviškam laivynui.

Išrinkus naują kuopos vadovybę, susirinkusieji išsiskirstė pilni ryžto naujam darbo barui! Mes iš savo pusės ši rdingai linkime Jūros Šaulių Kuopai Gero Vėjo savoje veikloje!

K. R.

Naujai įsteigusi Čikagoje Jūros Šaulių Kuopa, Valdyba, nariai ir svečiai. Iš kairės-P. Adomaitis, K. Žilėnas, J. Valotkaitis, M. Maksvytis, J. Ulevičius ir S. Gesneris. Nuotrauka - V. Račkausko

Spaudos ir gyvenimo verpetuose ...

TAŠA IŠ 5 PUSLAPIO

dama į šį kraštą Ona Stankienė nei nemanė pasilikti visam laikui Amerikoje. Ji prieš dvejus metus atvyko tik aplankyti savo dukterį ir buvo nusistačiusi po kelių mėnesių vėl grįžti į okupuotą Lietuvą. Ji, prieš vykdama į laisvąjį pasaulį, iš anksto buvo išsiryšinusi iš okupanto užtikrinimą, kad bolševikai jai jokių kliūčių nedarys grįžti atgal į ten iš kur atvyko. Tačiau... kai po kelių mėnesių senutė pasirodė važiuoti namo, jai buvo Lauryno Kapočiaus pasakyta, kad... "reikia atsi- klausiti Maskvos". Taip vargšė iki šiol ir nesulaukia iš Maskvos ponų atsakymo.

Prieš pusantų metų artimieji ir

draugai padarė jai dideles išleistuves, gavo daugybę dovanų, palinkėta laimingos kelionės, o senutė... nei krust, - negali pajudėti iš vietos. Ruskis neleidžia grįžti į tėvų žemę, nors visi popieriai iš anksto buvo sutvarkyti. Taip nabagė ir sėdi "iš- šalusi" Amerikoje, laukdamas Chruščiovo agentų malonės, o Tysliavienė šį liudną atsitikimą savo kreivai agitacijai išnaudoja ir leidžia savo skaitytojams tikrus melo burbulus į akis...

AUKSINĖS RANKOS... Pasirodo, pavargtos Lietuvos kolonizinkai pasiūlymą auksinėmis rankomis... Štai, "Švyturio" Nr. 9 įdėta Alfonsos Anilionytės nuotrauka (be rankų), o

viršuje užrašyta: "Savo auksinėmis rankomis išgarsėjo toli už Pasvalio rajono ribų. Naredavos tarybinio ūkio jaunoji paršelių augintoja per pirmuosius keturius šių metų mėnesius išaugino 432 paršelius."

Laisvajame pasaulyje gyvenantieji mes ne tiek įdomu žinoti kiek ši vargšė Alfonsa (sprendžiant iš vardo, atrodytu, kad ji yra atvykusi vargelį vargti iš Pietų Amerikos) išaugino paršelių, bet būtų žymiai įdomiau sužinoti kokie paršai tuos lietuviškus-enigrantės auksinė sudoromis užaugintus paršelius mironos... Greičiausiai... alkanieji Kazachstano ar Maskvos burliokai..

"VIENYBĖ" PROKURORO PA-

REIGOSE...

"1941m. rugsėjo 23d. Vilniuje naciai išžudė Jagomastų šeimą ir lietuviai nieko iki šiol nepadarė, kad žudikai būtų nubausti."

Jagomastų šeimos išžudimas tada sukrėtė visą Lietuvą. Naciai žiauriai atkeršijo atkakliam lietuviui, kuris kaip ažuolas prie Nemunelio stovėp lietuviškos sargyboje senoje prūsų Tilžėje.

Jei "Vienybei" ištikrųjų rūpi su- rasti ir nubausti šios šeimos žudi-

kus ir neturi kitų tikslų, tatai pada- ryti labai lengva - teatsiverčia Niu- renbergo teismo protokolus ir ten ras pilną sąrašą ne tik gestapo, bet ir gebitskomisarijato ponų. Bet ne, "Vienybei", matyti, rūpi kas kita ir tas "kas kita" glūdi šiame jos saki- nyje: "Jei nebūtų čia reikalingų liu- dininkų, tai ju rastusi Vilniuje (nūsų pabrakta)". Čia visas "šuo pakas- tas" - okupantas mielai suteiks įvai- riausių "liudininkų", jis kaip kartas šį rudeni ruošiasi "pakelti pirtį" vi- siems... "Laimingo vėjo" Vienybei, būriuojant naujose prokuroro parei- gose!...

Iš ALVUDO veiklos: pavyzdinis vaiko kambarys. Nuotraukoje Z. Juškevičienė ir Dr. P. Rasutis su ro- kiniais. ALVUDas šiuo metu plečia savo veiklą ir netrukus statydis sau Vaikų Namus.

TINKAMI RŪBAI DUODA GERĄ SAVIJAUTĄ

DĖMESIO!
 Pas mus Jūs rasite vyrui pasauli! - Mes galime Jus aprenkti nuo galvos iki kojų. Puikiausias pasirinkimas geriausių geriausių gaminių BOTANY "500" kosciūmai ir paltai. Manhattan marškiniai, LEE ir DISNEY skrybelės. Krautuvė atidaryta kasdien ir sekmdieniais nuo 10 iki 4 v.

H. SEIGAN
 VYRISKŲ RŪBŲ IR BATŲ KRAUTUVĖ.

4650-32 S. Ashland Av., Chicago 9, Ill. Telef: YA 7-1272

Čia gausite geras prekes pigesne kaina ir ilgesniam issi- mokejimui be nuosimčių!

Mandagus patarnavimas lietuvių kalboje.

PIRKITE NAUJOJE MODERNOJE MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVĖJE

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332
 Savininkai: J. Janušaitis ir J. Mažeika

ČIA GERIMUS PIRKSITE TIKRAI PIGIAI! TIK KELETAS PAVYZDŽIŲ

BARNETT PRANC. KONJAKAS 5th \$4.98	COCKTAILS MANHATTAN OR
GERMAN BRENDRY 5th \$3.98	MARTINI kvorta \$2.98
CANADIAN WHISKEY 5th \$3.98	ZELLER SCHWARZ KATZ..... \$1, 29
VODKA pilna kvorta \$3.59	(vokiškas vynas)
KRON BRANNVIN	NAPOLEON FRENCH BRENDRY..... \$3, 35
AQUAVIT (svediška) 5th \$3.98	BORDEAUX pranc. vynas 5th \$0.98

BRUNO KEPYKLOJE KEPA LIETUVISKĄ DUONĄ

BRUNO KEPYKLA

.Kas Valgo Bruno Duona Visad Zydi Kaip Aguona!

Sav. BRUNO MACIANSKIS

3339 So. Lituania Ave
 Tel- CL 4-6376

Laisvoji Lietuva

911 West 32 St.
CHICAGO 8, ILL

Telef: FR 6-5416

Kas ir kur?

* Laisvajai Lietuvai aukojo: A. ŠPOKEVIČIUS - \$10, A. REKLAITIS - \$5, A. SMAILY - \$2 ir A. LUKAS - \$1. Širdingas ačiū visiems aukotojams! *****

LAISVOJI LIETUVA paaukoko Brazilijos Lietuvių Bendruomenei 100 Vyties ženklukų.

Mūsų bendradarbis ir LL Klubo vicepirmininkas R. MIŠAUSKAS rašo mums iš Havajų, kur jo rezervinis (jame jis yra vyr. seržantas) aviacijos dalinys, laimėjęs US geriausio aviacijos rezervų dalinio vardą, todėl vietoje kokios premijos, jiems buvo duota galimybė savo vasaros pratumus atlikti Havajuose. Linkime mūsų mielam bendradarbiui gražiausios seimės!

DR. ALGIMANTAS BALČIŪNAS, gimęs Lietuvoje 1937m., poetės O. Audronės-Balčiūnienės ir Br. Balčiūno sūnus, baigė Georgetown Universitetą ir gavo medicinos daktaro laipsnį.

Dr. A. Balčiūnas buvo 2 metus studentų atstovas Amerikos Medikų Draugijai. Medicinos studijų metu, atlikdamas US Navy karinę prievolę, buvo pakeltas į Navy karininko laipsnį.

Medicinos studijų laikotarpiu, dirbdamas dar Gen. Hospital vieną parą savaitėje, neturėjo didesnių gali-

mybių aktyviau reikštis platesnėje veikloje, bet moksleivio ir ankstyvesniais studijų metais buvo Rutos Taut. Šokių šokėju, skautų, ateitininkų Newark narys. Bendradarbiavo Karyje. Interno praktikai pasirinko Los Angeles County Gen. Hospital. Kiek tiesioginės pareigos leis, jaunasis daktaras žada būti artimas vietinei lietuviškai visuomenei. Gražiausios sėkmės!

Savanoris-Kūrėjas P. K. PLESKEVIČIUS, neseniai išleidęs atsiminimų knygą "Mes nešėme laisvę" pirmąją dalį, dabar jau parengė ir antrąją. Naujame leidinyje abi knygos dalis bus sujungtos į vieną gan stambią (apie 300 pusl) knygą. Norintieji knygą nusipirkti rašo šiuo adresu - P. K. Pleskevičius, 24E West Street, So Boston 27, Mass *****

GERA NAUJIENA. "Suorganizuosime naują Rezoliucijoms Remti Komiteto skyrių Indianoje" - kalba Dr. Kazys Ambrozaitis iš Portage, Ind., neseniai lankydamasis Los Angeles mieste. Nuotraukoje iš kairės: Rezoliucijoms Remti Komiteto pirm. L. VALIUKAS, Komiteto direktorių Tarybos narys Dr. J. JURKŪNAS, Dr. K. AMBROZAITIS, p. AMBROZAITIENĖ ir Dr. Z. G. BRINKIS, Komiteto Direktorių Tarybos narys. Nuotrauka - L. Kančausko

RUGSĖJO 1 D. GEGUŽYNĖ

LAISVOJI LIETUVA RUGSĖJO 1 DIENĄ RENGIA GEGUŽINĖ, KURI ĮVYKS VELBASIO PUKIAME SODE - 111 SO ARCHER AVE & BELL RD. sankryžoje. Vieta pasiekama važiuojant Archer Ave (Kelias 4A) į Lemontą. Smulkesnį nuvažiavimo planą dėsimė sekančiame numeryje. KVIECIAME VISUS MŪSŲ BICOULIUS ATILANKYTI IR MALONIAI PRALEISTI LAIKĄ!

LIUDNAS

BLOKNOTAS

Tąsa iš 4 pusl.

Mūsų nepriklausomybės pradžioje buvo išleistas vadinamas "Lietuvos Albumas". Koks jis šiandien yra brangus ir kaip daug pasako tie veidai... Dėja, mes to nemokėjome palikti ateičiai savo puikiai šventę. Ir gailla. Gražioje šėvn tėje susilaukėm negražios dėmės... Jos jau nebepataisys, galima tik gailėtis ir galima prašyti, kad tokie ponai redaktoriai daugiau nebeikištų savų rankų, kada neturi nei skonio, nei pagaliau, techninės patirties.

(ab)

Jubiliejinė Skautų Stovykla

Jūrų Skautijos vadovų ir vienėtu atstovų suvažiavimo, įvykusio 1963 gegužės 15-16 dd. Toronte, Kanadoje nutarimu ir Jūsų Skautijos Vadijos pavedimu, Čikagos jūrų skaučių JUO DKRANTĖS ir jūrų skautų BALTIJOS JŪROS tūntai organizuoja ir visiems JAV bei Kanados lietuvių jūrų skautų-čių vienėtam bei vadovams skelbia

JUBILIEJINĖ LIETUVOS JŪRŲ SKAUTIJOS STOVYKLA, kuri įvyks rugpjūčio 17-31 d. stovyklavietėje RAKAS, Custer Michigan, USA. STOVYKLAI VADOVAUS PRITY

jūrų skautijos vadovai-ės. Programoje - greta skautinių ir sportinių žaidimų, kvalifikuotiems vandens apsaugos pareigūnams prižiūrint ir saugant, pramatyta plati, įdomi ir įvairi plaukimo, būriavimo ir vandens užsiėmimų bei varžybinė programa. STOVYKLINIAI MOKESCIAI: Registracijos - asmeniui \$3, maitinimo - \$2 dienai, - savaitei - \$15.

STOVYKLAI registruojasi iki rugpjūčio 8d. šiuo adresu - Jūrų skautė ir vadovė - D. LUKOŠIŪNAITĖ, 142 & Archer Ave, Route 1, LEMONT, ILL. Telefonas - CL 7-2034.

Jūrų skautai ir vadovai - A. BUTKEVIČIUS, 4750 So Rockwell St. Chicago 32, ILL. Tel: BI 7-6722.

Visi jūrų skautai ir skautės į Jūrų Skautijos Stovyklą!

*** VADOVYBĖ ***

SKAITYTOJAI RAŠO

Tąsa iš 6 pusl.

ir pieno, bet dėl Lietuvos laisvės! Ir kada lietuviškas laikraštis nustumia laisvės kovų idėją, keldamas pagyrimus okupantui už pastatytą ar tariamą "gerovę", - tada mes sakome, - jis išsirikiuoja iš Lietuvos laisvės kovų ir, kaip toks, vykdo didelę nuodėmę prieš kovojančią už laisvę lietuvių tautą, nes juokiasi iš jos dvasinių kančių.

Ieškodami "gerų pusių", reikia manyti, surastume jų ir "Tėvynės Balso" ir "Vilnyje" ir "Laisvėje". Bet jų tos "geros pusės" tebus dūmų uždanga, kad ramiau prarijus jų siūlomą laisvės pamiršimo, su padėtimi sutikimo ir kovų už laisvę atsakymo piliulę, nes... kam gi bereikia kovoti dėl laisvės, jei rusas tiek daug pastatė pastatų, jei rusas leido nusipirkti vieną kilogramą sviesto, jei žada rytdienoje net rojų želėje! Ne! Sviestas, pienas ir patatai neturi nuraminti lietuvių, siekiant pavergtam kraštui laisvės.

Dar žodis dėl laiško autoriaus vartojamo žodžio "anonimas". Laisvosios Lietuvos gyvenimo verpetų kronika yra sudaroma keliolikos asmenų, pranešančių trumpas žinutes iš kurių ir susimezga verpetai. Iki šid nei vienas laikraštis savo kronikinę žinučių autorių nenurodydavo, nenurodo ir Laisvoji Lietuva, taigi, tas "anonimas" turi ir vardą ir adresą: LAISVOJI LIETUVA, 911 W 32 St. Chicago 60608.

"New York'o oras ir klimatas kas met man atima du metus ar žiaus" - pareiškė dail. V. K. JONYNAS, šių metų liepos mėnesį atostogavęs Los Angeles, Calif. Iki šiol jis netikėjęs pasakojimams, skaitydamas apie nuostabių Kalifornijos klimatą. Dailininkas nutarė persikelti į Los Angeles, užbaigęs suplanuotus darbus New Yorke. Nuotraukoje iš kairės: Dail. V. K. JONYNAS, J. GUSTAITYTĖ-JONYNIENĖ, B. RAILA, D. RAILIENĖ, ALG. GUSTAITIS, E. DOVYDAITIENĖ. Nuotrauka - V. Dovydaičio

Taupykit ir Skolinkit Pinigus Amerikos Lietuvių Sostinėje - Marquette Parke

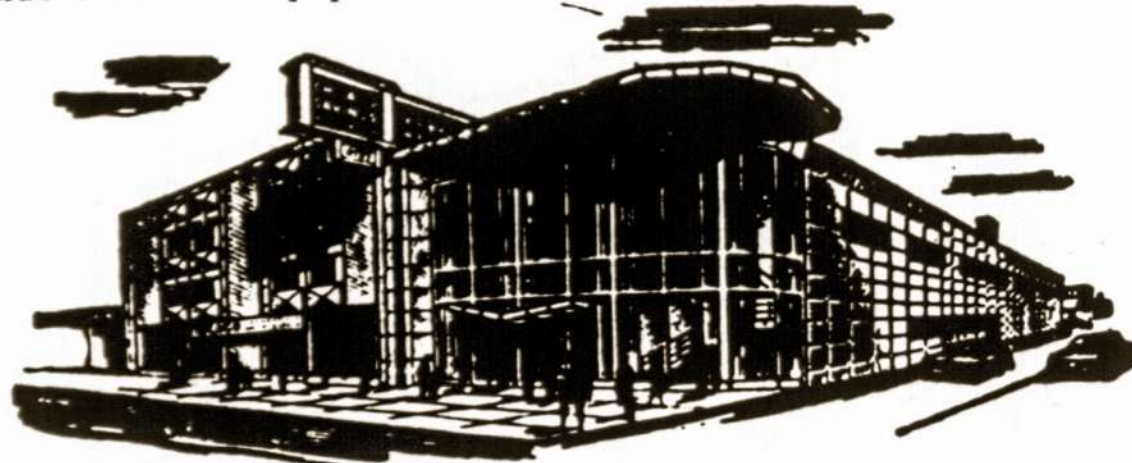
VALANDOS:
Pirmad. nuo 12 iki 8 popiet
Antrad. nuo 9 iki 4 popiet
Trečiad. uždaryta visą dieną
Ketvirtad. nuo 9 iki 8 popiet
Penktad. nuo 9 iki 8 popiet
Šeštad. nuo 9 iki 12:30 p. p.

4 1/2% anticipated dividend on investment accounts

Chicago's Savings bendrovės naujai padidinta įstaiga su dviem kiemais automobiliams užima 290 pėdų plotį. Tai viena įdomiausių ir mūsų klientų patogumui puikiai įrengta įstaiga Chicagoje. Aukšti dividendai, apdraustas saugumas, skubus ir malonus patarnavimas.

Taupykite ir skolinkite pinigus Amerikos Lietuvių Sostinėje - Marquette Parko apylinkės centre.

Current Dividend up to 4 1/4%

CHICAGO SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
6245 South Western Avenue. Chicago 36, Illinois GRovehill 6-7575

LIETUVIŠKA APDRAUDŲ AGENTŪRA

Gyvybės, ligoninės, automobilių, baldų, namų ir visos kitos apdraudos - asmenims, profesionalams ir biznio įstaigoms. Laisvas pasirinkimas kompanijos ir apdraudos rūšies. Nemokamas patarnavimas ir informacija. Valstybės patvirtintos kainos. Smulkesnei informacijai gauti skambinkite, rašykite, užeiškite:

JONAS KIRVAITIS
INTERSTATE INSURANCE AGENCY

6108 S. Ashland Avenue

Chicago 36, Illinois

Telef.: WALbrook 5-5671